

வெளியீடு எண். 423.

உ
சிவமயம்

தருமையாதீனம் பத்தாவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீஸ்ரீ சிவஞான தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்
அருளிய

திருவருட்பாத் திரட்டு

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307 /
(NEAR) KARAİKUDI
(PHONE: 436846)

1444
A.No: 1741

223

தருமையாதீனம்

1972

ஆனந்தபரவசர் ஆலயம்

வெளியீடு எண். 423.

உ
குருபாதம்

பண்டாரசாத்திரம் தொகுதி 2. (தோத்திரப் பகுதி)

தருமையாதீனம் பத்தாவது குருமகாசந்நிதானம்
மூலமூ சிவஞான தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

அருளிய

திருவருட்பாத் திரட்டு

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதீனம்

இருபத்தாறாவது குருமகாசந்நிதானம்

மூலமூ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

திருவுளப் பாங்கின்வண்ணம்

தருமையாதீனம் இரண்டாவது குருமகாசந்நிதானம்

மூலமூ ஆனந்தபரவச தேசிக சுவாமிகள்

குருபூஜை விழா மலராக

வெளியிடப்பெற்றது.

தருமையாதீனம்

3—1—1972.

1972 —

முதல் பதிப்பு 1958

இரண்டாம் பதிப்பு 1972

ஞானசம்பந்தம் அச்சகம்,
தருமபுரம்.

குருபாதம்

முன்னுரை

‘அருளே உலகெல்லாம் ஆள்விப்பது’ என்ற அம்மை திருவாக்கின்படி, அனைத்தும் இறைவனது திருவருளால் ஆவனவே. அத்திருவருள் நமக்கு அளிக்கும் நலங்கள் பலவற்றிலும் அறிவு அல்லது ஞானமே மிகச் சிறந்த பயனாகும். இத்தகைய ஞானத்தைத் திருவருள், தன்னை அடைந்த பெருமக்கள் திருமொழிவாயிலாகவே நமக்குத் தருகின்றது.

அருளாளரது திருமொழிகளாய்த் தோன்றும் நூல்கள், ‘தோத்திரம் சாத்திரம்’ என இருவகைப்படும். சாத்திரம் ஞானத்தைத் தோற்றுவிக்க, தோத்திரங்களோ அந்த ஞானத்தின்வழியே உளதாகின்ற பக்தியை ஹிகுவிக்கின்றது.

தலைசிறந்த தோத்திர நூல்களாகிய திருமுறை கட்குப் பின்னும் பற்பல அருளாளர் வாயிலாகத் தோத்திர நூல்கள் பல தோன்றி மக்களைப் பக்தி வெள்ளத்தில் படியச் செய்துள்ளன. திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதீனத் தாபகர் மூருருஞான சம்பந்தர் அருளிச்செய்த சொக்கநாத வெண்பா, எளிய நடையில் பல அரும்பொருள்களை விளக்கிப் பக்தி உணர்வைப் பெருக்குகின்றது. அவர்கட்குப் பின்னரும் இவ்வாதீன அடியவர்கள் செய்த தோத்திர நூல்கள் பல. எனினும், குருமகாசந்ரிதானமாக எழுந்தருளி இருந்தவர்களில்

பத்தாவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான தேசிக சுவாமிகளே தோத்திர நூல்கள் பலவற்றை அருளிச் செய்துள்ளார்கள். காசியாத்திரை செய்து காசியில் பலநாள் எழுந்தருளியிருந்து மீண்ட வர்களும் இவர்களே. இக்குருமூர்த்திகள் காசியில் பல தோத்திர நூல்களை அருளிச் செய்ததுடன், ஸ்ரீ தட்சிணாமூர்த்தி, வேஞ்ஞர் ஸ்ரீ முத்துக்குமரசுவாமி முதலிய மூர்த்திகள்மீதும் தோத்திரநூல்கள் அருளிச் செய்துள்ளார்கள். அண்மையில் பரிபூரணமான 25 ஆவது மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி கயிலைக் குருமணியவர்கள் காசியில் இவர்களது அருட்பாப் பாராயணத்தில் ஈடுபட்டிருந்தே பரிபூரணமானது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்தாவது குருமகாசந்நிதானம் அருளிச்செய்த நூல்கள் 'திருவருட்பா' எனப்பெறுகின்றன. அத்திரு வருட்பாக்கள் அனைத்தும் 26 ஆவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் திருவுளப்பாங்கின் வண்ணம், விரோதி கிருதுஆண்டு மார்கழி 19ஆம் நாள் ஸ்ரீ ஆனந்தபரவச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் குருபூஜை விழா மலராக வெளி வருகின்றன. இந்நூல் முதற்கண் பத்தாவது குருமகாசந்நிதானத்தின் அருள்வரலாறும், முடிவில் வடமொழிச் சொற்பொருளும், பாடற் பொருளும் தரப்பட்டிருத்தல் பெரும்பயன் தருவது.

இதனை அன்பர்கள் பெற்றுப் பாராயணம் செய்து, பன்னலமும் பெற்று உய்வார்களாக.

உ

குருபாதம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதீனம்

பத்தாவது குருமகாசந்திநானம்

மூலந் சிவஞான தேசிக சுவாமிகள் வரலாறு

அருஞ்சித்தர் தமையழைத்து முத்தியினைக் கொடுத்தும்
 அழகமைந்த மடந்தைதனை விருத்தையாய்ச் செய்தும்
 பொருநோயன் தீர்த்தத்தின் மூழ்கிடவே தீர்த்தும்
 போற்றிமார் தீவர்த்தி பிடித்துவரச் சென்றும்
 பெரும்பிரம ராக்கதந்தா னீங்கவருள் செய்தும்
 பின்சாண நீர்த்தெளியை யருந்திவரக் கண்டும்
 வரும்பிரம ராக்கதத்திற் கனுட்டான மளித்தும்
 மகிழ்தருமைச் சிவஞான வள்ளலடி பணிவாம்.

தருமபுர ஆதீனத்துப் பத்தாவது குருமகாசந்திநானம் மூலநூல் சிவஞான தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் போல, 'அவர்கள் அருளிய தோத்திர நூல்களும் திருவருட்பொலிவொடு திகழ்கின்றன. பாடிப் பாடி இன்பம் நுகர்வதன்றி, வேறு எழுதவோ சொல்லவோ முயல்வது திருவருட்சுவையைக் கொடாது; அவற்றின் கருத்துக்களை உற்றுணர்ந்தால், சைவ சித்தாந்தச் செந்நெறி யொழுக்கம் இனிது புலனாகின்றது.

சுர

அக் குருமூர்த்திகள் பாடி அருளிய பாக்களுக்கும் அளவில்லை. அவர்கள் செய்தருளிய அற்புதங்களுக்கும் அளவில்லை. தருமபுர மடாலயத்தின் பெருமைகளுள் அவர்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. வானத்திற் பறந்து சென்ற சித்தர் நிழலை மண்ணில் நோக்கிச் சுட்டு விரலசைத்து வரவழைத்து ஆட்கொண்டருளிய மாண்புடையவர். அச்சித்தர்க்குத் திருநீறளித்துச் சுகக் கேட்டை நீக்கியருளியவர். சேதிமாநகரத்து வேளாளர் ஒருவர் தம் மருமகனுக்குச் சிவதீட்சை செய்தருளும்படி வேண்டினார். அவ்வாறே குருநாதர் அநுக்கிரகம் செய்தருளினார். சிவதீட்சை பெற்றதும், அக் குமரி ஞர்னக் கிழவி ஆன அற்புதத்தை,

“மதுரா புரிச்சொக்கன் ஞானப்ர காசன் மடாலயத்தில்
சதுரான காரியம் செய்தது என்னே ! இந்தத் தாரணியில்
முதிரா இளம்பிஞ்சை நற்கனி ஆக்கும் முறைமை என்ன
எதிராமலம் அறுத்து என்னையும் ஆட்கொண்டிருந்தனனே”

என்று அவ்வம்மையார் பாடி வணங்கியதால் அறியலாகும்.

இறந்த (தன்) தந்தைக்குப் பேரின்பவீடு எய்துவிக்க வேண்டி, தன் மனைவியுடன் தம்மைத் தரிசிக்க வந்த ஒருவனது சிந்தையை ஞானக்கண்ணால் நோக்கி, நீவிர் இருவீரும் ஞானபுரிசுவரரை வழிபட்டு வம்மின்” என்று பணித்தருளினார் நம் அருளாசிரியர். இருவரும் அவ்வாறே வழிபட்டு வந்தனர். வந்ததும், ‘நும் எண்ணம் நிறைவுற்றது. இறந்தவயிர் பிறப்பையும்

இறந்து பேரின்பம் உற்றது' என்றருளிஞர். அவ்
விருவரும் அதுகேட்டுப் பெரு வியப்புற்று, ஆராத காத
லுடன் வழிபட்டு உள்ளத்தால் மீளாது உடலால்
மீண்டனர்.

மதுரையில் சொக்கேசர் வழிபாடு முடித்து, திரு
மடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்போதில், தொழுநோயி
னன் ஒருவன் வந்து வணங்கி நின்றான். அவன்பால்
திருக்கடைக்கண் செலுத்தி, 'நீ காளையார் தீர்த்தத்தில்
முழுகிவா' என்றருளிஞர். அதுவே குருவருளாணை
எனக்கொண்டு சென்று முழுகி எழுந்தான். நோயும்
நீங்கி விளங்கினான்.

திருச்செந்திற் பெருமான் திருவடிக்காட்சிக்காகச்
சிவிகையூர்ந்து சென்றபோது, போற்றிய (தடுத்த)
போற்றி மகார்க்குப் போற்றி (காவல்) ஆக, அருச்சுனார்
திருவுருவில் வெளிப்பட்ட ஆறுமுக நாயனார், சிவஞான
தேசிகர் பெருமைகளை அளவை (பிரமாணங்) களுடன்
விளக்கியருளிஞர். மேலும் வன்பு காட்டியதால் அப்
போற்றிகட்குப் பேசாத்திறமே அப்போது எய்திய
பயனாயிற்று. ஆகவே, குற்றம் உணர்ந்து, தாங்களே
தீவட்டி.* எடுத்துச் சென்றனர். நம் அருட்குருமூர்த்தி
கள் செந்திலாண்டவனை வழிபட்டு மீண்டு வந்தருளும்

* தீ - நெருப்பு. வட்டு-கந்தை. எண்ணெய் ஊறிய
வட்டுக்களைப் பற்றி எரியுந்தீ. வட்டுடையது-வட்டி.

அ

போது, விழுந்து வணங்கி வேண்டிக்கொண்ட போற்றிகள் பேசும் திறம் பெற்று மகிழ்ந்து, திருநீறுவாங்கிப் பூசி நின்றார்கள்.

மலைநாட்டில் துங்கள் என்னும் அரசனுக்குத் தோன்றிய தனிமகளைப் பற்றிய பிரமராக்ஷசம் எத்தனையோ மந்திரத்தாலும் தந்திரத்தாலும் மருந்தாலும் தீராது நின்றது. அவன் மகாசந்நிதானத்தின் சத்தியைத் தெரிந்துவந்து வேண்டிக்கொள்ள, திருநீற்றால் தீர்த்தருளிணர்கள். அதனால் அவ்வரசன் பல கட்டளைகள் செய்துவைத்தான். உரிமையோடு பற்பல நிலங்களும் கொடுத்தான்.

தலயாத்திரை முடித்து மீண்டும் தருமபுரம் சேர்ந்து மடாலயத்தில் வீற்றிருந்தருளிய காலத்தில் ஒருநாள் திருவுலா வந்தார்கள். அப்போது பிரமராக்ஷசம் ஒன்று வந்து திருவடிகளில் வணங்கிற்று. உடனே பழைய பிரமராக்ஷசம் என்று உணர்ந்து, 'யாது வேண்டும் உணக்கு' என்ன, 'இவ்வுருவைத் தீர்த்தருள வேண்டும்' என வேண்ட, அங்ஙனமே ஆக்கி அதற்குத் தமது அநுட்டானங்களுள் ஒருவேளைய அநுட்டானத்தைத் தத்தம் செய்துவிட்டார்கள். அது பின் தேவருபம் எய்தி வான் அடைந்தது.

அதுமுதல், இங்குப் பட்டம் பெற்று விளங்கிவரும் குருமூர்த்திகளிடம் ஒரு காலசந்தியாவந்தநத்தை மிச்சமாகச் செய்துவரும் வழக்கம் ஏற்பட்டு, இன்றும் நடைபெறுகின்றது.

கூ

இக் குருமூர்த்திகளிடம் அநுக்கிரகம் பெற்றவர்கள் சச்சிதானந்த தேசிகர், தமிழாகர முனிவர், புன்கூர்ச் சிவப்பிரகாச முனிவர், சங்கரகுமார முனிவர், சிவானந்த முனிவர், முத்துக்குமாரத் தம்பிரான், அக்ஷயலிங்க சுவாமிகள், தில்லைநாயகத் தம்பிரான், காவை அம்பல வாண முனிவர், சைவ எல்லப்ப நாவலர் முதலியோர்கள்.

திருவாரூர், தில்லை, வேளூர், காசி முதலிய தலங்களில் பாடிப் போற்றிய தோத்திரப் பதிகங்கள் பலவும் இதில் உள்ளன. இவற்றை மனனம் பண்ணி, எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துவது திருவருள் வேட்கை உற்றார்க்குக் கடனாகும்.

“வாழிய தருமைக் கோயில் வாழிய குருநற் பாதம்
வாழிய சொக்க லிங்கம் வாழிய சைவ வேதம்
வாழிய ஞான நூல்கள் வாழிய தேவா ரங்கள்
வாழிய உயிர்க ளெல்லாம் வாழிய உலகம் எங்கும்.”

உ

குருபாதம்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

முன்னுரை		ந
ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான தேசிக சுவாமிகள் வரலாறு		௫
பொருளடக்கம்		௧௦
ஸ்ரீ கசி துண்டிராஜ கணபதி திருவருட்பா		1
ஸ்ரீ கசி விசுவநாதர் திருவருட்பா		8
ஸ்ரீ கேதாரநாதர் திருவருட்பா		15
ஸ்ரீ கசி விருத்தகாளேச்சுரர் திருவருட்பா		23
ஸ்ரீ கசி காலவைரவர் திருவருட்பா		25
ஸ்ரீ கசி தாரகப்பத்து		33
ஸ்ரீ கசி அன்னபூரணியம்மை திருவருட்பா		35
ஸ்ரீ கசி கேதாரகௌரியம்மை திருவருட்பா		42
ஸ்ரீ கசி பாகீரதியம்மை திருவருட்பா		49
ஸ்ரீ கசி கதிர்காமவேலவர் திருவருட்பா		56
ஸ்ரீ சிதம்பர நடேசர் திருவருட்பா		63
ஸ்ரீ அசபா நடனப் பதிகம்		71
ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி திருவருட்பா		78
ஸ்ரீ ஆபதுத்தாரணர் மாலை		85
ஸ்ரீ செல்வமுத்துக்குமாரசாமி திருவருட்பா		91
ஸ்ரீ சொக்கநாதசுவாமி திருவருட்பா		98
வடசொற்பொருள்		105
ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி திருவருட்பாப் பொருள்		117

தருமையாதீனம் 26 ஆவது குருமகாசந்திதானம்
பூலகூ சன்ருக தேரிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ
சிவமயம்

1 ஸ்ரீகாசி துண்டிராஜகணபதி திருவருட்பா

காப்பு - வெண்பா

சீர்கொண்ட காசிநகர் சேர்துண்டி ராசனெனும்
பேர்கொண்ட ஐங்கரற்குப் பேசுபுகழ்த்—தார்கொண்ட
நற்றிருப்பாட் டிரைந்து ஞாலமிசைத் தொண்டரெலாங்
கற்றிருப்பார் மேலாம் கதி.

ஓங்கார வடிவான உன்பாத தர்மரையும்
உபயபரி புரமறைகளும்
உதிக்கின்ற செங்கதிர்கள் ஒருகோடி நிகரொளியும்
உத்தூள நீற்றி னெளியும்
பாங்கார் கசானனமும் முககரமும் வளர்புயப்
பவளாச லங்கள் நான்கும்
பாசமுட னங்குசம் கொம்போ ரிலட்டுகம்
பட்சமொடு வைத்த கரமும்
நீங்காத அருள்மாரி பொழியும்த்ரி யம்பகமும்
நிறையுமும் மதமாரியும்
நீள்சடா டவியும்வெண் பிறையும்ஒரு தொந்தியும்
நெஞ்சில்ஒரு காலும் மறவேன்
காங்கேயன் மகிழ்தமைய னேகங்கைநதி பெருகு
காசிவாழ் துண்டிராச
கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வே அருட்
கருணா நிதிக்கடவுளே.

அருளால் உருக்கொண்ட ஆனந்த வெள்ளமே
 அனந்தகு ரியர் உதயமே
 ஆயிரங்கோடிசந் திரர் உதய மேயின்பம்
 ஆனமழை பொழிமேகமே
 திருவே பெருஞ்செல்வ மேகாம தேனுவே
 சிந்தா மணிக்குவியலே
 தேனுவின் பாலுடன் கற்பகப் பூவில்எழு
 செந்தேன் கலந்த கடலே
 தருவான கற்பகச் சோலையே யெல்லாம்
 தரும் பெரிய பதுமநிதியே
 சங்கநிதியே உண்ண வுண்ணத் தெவிட்டாத
 தண்ணமுதின் அதிமதுரமே
 கருவூல மேயென் றுனைப்பாடி உருகஅருள்
 காசிவாழ் துண்டிராச
 கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வேஅருட்
 கருணா நிதிக்கடவுளே.

2

உன்ஓரு கையிற்கொம்பு வெள்ளியங் கயிலையாம்
 ஓரு கனக கிம்புரிக்கொம்
 புயர்மேரு கிரியாகு மேனிசெவ் வானமாம்
 ஓங்கு கங்கணம் அனந்தன்
 வன்னிரவி சந்திரன் திருநயனம் ஏழெனும்
 மகாசலதிகள் மும்மதம்
 வளர்சண்ட மாருதம் செவிமா ருதம் சக்ர
 வாளகிரி நீள் துதிக்கை

பன்னுநான் மறைசிலம் போங்கு காலாக்கினி
 பரந்தநற் கோபாக்கினி
 பரிபா கரைக்கொண்டு குற்றேவல் கொள்கின்ற
 பரப்பிர்ம மத்தகஜநீ
 கன்னெஞ்சன் என்மலக் காட்டைமுரி யாததென்
 காசிவாழ் துண்டிராச
 கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வே அருட்
 கருணா நிதிக்கடவுளே .

குஞ்சரக் கன்றுநீ ஒழியாமல் நிற்கின்ற
 கூடம்என் இதயவெளியாம்
 குழந்தைவடி வாம்இனைய பன்னிருகை மழகளிறு
 கூடிவினா யாடி நிற்க
 அஞ்சுதொழில் உனது வினையாட்டாக மதசலம்
 அருட்கிரியை ஞானம்இச்சை
 ஆக ஐந்தொழில்நடத் தகராதி நாதஒலி
 ஆனைஉன் பெருமுழக்காம்
 நெஞ்சில் நிறைவாந் திரோதான கோபத்தைநீ
 நீக்கிஎன் தற்போதமாம்
 நிறைகவளம் அருள்வாயினால் உண்டு கர்ச்சித்து
 நீ மகிழ்வ தென்றோ சொலாய்
 கஞ்சன் முதலோர்தொழக் கங்கைநதி சூழ்பெரிய
 காசிவாழ் துண்டிராச
 கணபதியெனும் பெரியகுண மேருவே அருட்
 கருணாநிதிக் கடவுளே .

KOVILLOOR MADALAYAM
 KOVILLOOR - 630 307
 (NEAR) KARAUKUDI
 PHONE: -436846

தேவர்கண பதிவித்தி யாதரர்கள் கணபதி
 சிவயோக முனிகணபதி
 சித்தர் கணபதி பூதர் கணபதி ஞானமே
 திகழ் இராக்கதர் கணபதி
 கேவலம்இல் அசுரர்கண பதிகருடர் கணபதி
 கிளர்தயித் தியர்கணபதி
 கின்னரர்கள் கணபதி கிம்புருடர் கணபதி
 கெந்தருவ ராம்கணபதி
 பாவமறு போக பூமியர்கள் கணபதி அம்
 பரத்தில் வாசிகள் கணபதி
 பசாசர் கணபதி உடுக்கணபதி இயக்கர் கண
 பதிஉரகராம் கணபதி
 காவல் என்றுரை செய்பதி னெண்கண பதிப்பெரிய
 காசிவாழ் துண்டிராச
 கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வே அருட்
 கருணா நிதிக்கடவுளே.

5

இருவருக் கரிதாகி எங்கும்நிறை தந்தையாம்
 ஏகபரி பூரணர்க்கும்
 இந்த்ராதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கும்
 எண்ணிலா முனிவருக்கும்
 தருமணிக ளொளிவிடும் கணபனு டவிஉரக
 சயனத்து மாமனார்க்கும்
 சதுரா னனர்க்கும் எண்டிசை நாயகர்க்கும் வளர்
 சகல புவனங்களுக்கும்

5

ஒருபூரணப் பிரமமே என்றுனைத் துதித்
 துவப்போடு தங்கள் சென்னி
 உபய கரமேற்கொண்டு குட்டியே நற்றொழில்கள்
 ஒன்று செயல் வேண்டுமென்றால்
 கருதரியநின்புகழை எளியனேன் அறிவனோ
 காசிவாழ் துண்டிராச
 கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வேஅருட்
 கருணா நிதிக்கடவுளே.

6

அண்ணா உன் அவிமுத்தம் அகலா திருந்தும்அரு
 ளாங்கங்கை நதிபடிந்தும்
 ஐங்கரத் தெய்வம்உன் அடித்தாமரைப்பூவை
 அர்ச்சித் திருந்தும் அடியேன்
 மண்ணாதி நாதாந்த மான தேகாதிப்ர
 பஞ்சமெல் லாம்மறந்தே
 மகோதய மனோலயா னந்தவாழ் வடையாமல்
 மாளுமெய்ப் பிணியில் உற்றும்
 எண்ணாத எண்ணங்கள் எண்ணியும் பகலிலே
 இருளின் மூழ்கிக் கிடந்தும்
 யான் என்றும் எனதென்றும் உன்னிலையை நாடியும்
 ஏங்கியிடர் படல்நீதியோ
 கண்ணாளனே உனைக்கண்டு குறைதீர அருள்
 காசிவாழ் துண்டிராச
 கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வேஅருட்
 கருணா நிதிக்கடவுளே.

7

உன்னுருவை யும் உனக் கினையவன துருவையும்
 உன்றந்தை யருளுருவையும்
 உன்னன்னை உருவையும் உன்னடியர் உருவையும்
 ஒன்றென்பன் இந்தவுருவை
 இன்னம்என் கண்கொண்டு கண்டிடவும் மெய்யடியர்
 ஏவல் செய்தே திரியவும்
 இணையடிகள் என்சென்னி வைத்திடவும் அருள்
 இன்ப வாரிதி மூழ்கவும் [பெறவும்
 அன்னை பிள்ளையை ஆ தரிப்பதெனவே என்னை
 ஆதரித் தேவல் கொளவும்
 ஆசைவைத் தேன் இந்த ஆக்கைவிழு முனம்இந்த
 ஆசைதீரப் பெறுவனோ
 கன்னெஞ்சன் என்முன்பு நீவருவ தெந்தநாள்
 காசிவாழ் துண்டிராச
 கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வேஅருட்
 கருணா நிதிக்கடவுளே.

8

இரவில்லை பகலிலை இலாபமில்லை சேதமில்லை
 இன்பதுன் பங்களில்லை
 யானில்லை எனதில்லை இதமில்லை அகிதமில்லை
 எண்டிசைகள் காலமில்லை
 வரவில்லை போக்கில்லை பாவபுண் ணியம்இல்லை
 மரணம் பிறப்புமில்லை
 மண்ணாதி ஆசையிலை மனமான பேயில்லை
 மலமாயை யில்லை என்று

பரவுபட் டப்பக லெனும்பெரிய உன்வடிவு
 பார்த்திருக் கின்ற அடியார்
 பாததா மரைபரவி நானும் அவர்போல் உனைப்
 பார்க்கவரம் என்றருளுவாய்
 கரதலா மலகம்என முத்தியருள் கங்கைகுழ்
 காசிவாழ் துண்டிராச
 கணபதி யெனும்பெரிய குணமேரு வேஅருட்
 கருணா நிதிக்கடவுளே.

9

தேகபா ரம்பொறுக் கப்படுகு தில்லையென்
 செய்குவேன் தெய்வமேஉன்
 திருவடித் தாமரையை நம்பினேன் நீ அலால்
 திக்குவே றில்லை உலகில்
 ஆகம் ஆகாதுசீ யென்றரு வருத்தபேர்க்
 கருள்வேன் எனுஞ்சொல் பொய்யோ
 ஐயஉனைமறவாத ஆநந்த வாழ்வன்றி
 அமரர் வாழ்வும் விரும்பேன்
 பாகமே யில்லாத நான் வாரணசியில்
 பரவும்ஒரு மணிகன்னிகைப்
 பாகீரதிக்குளே நாய்ஆக மாகமெய்ப்
 பாரம்விடல் அருளளிப்பாய்
 காக மாதியசரா சரம்எலாம் கதிபெறும்
 காசிவாழ் துண்டிராச
 கணபதியெனும் பெரியகுணமேருவே அருட்
 கருணாநிதிக்கடவுளே.

10

ஸ்ரீ காசி துண்டிராஜகணபதி திருவருட்பா
 முற்றிற்று.

2 ஸ்ரீ காசி விசுவநாதர் திருவருட்பா

சீரார் பெருத்தடங் கண்ணிஒரு பாகமும்
 சேயுறையும் நின்கவானும்
 திருமுகத் தாமரையின் அழகொழுகு கருணையும்
 சிறுநகை நிலாவெறிப்பும்
 தீரார் சடாமகுட மும்பிறையும் வெண்பொடி
 நிறைந்தசெம் பவளவடிவும்
 தீண்டசங் கொடுதோடு பூண்டிரு கா தும்மது
 நெட்டிதழ் விரிக்கும் இதழித்
 தாராரு மார்பும் தீரியம்பகம் மழுமான்
 தரித்தசெங் கரமலர்களும்
 சரணம் புயங்களும் தனிவெள்ளை விடையின்மேல்
 தமிழனேன் காணவருவாய்
 காராரு மண்டமுக டொன்றி யெங்கும் பரவு
 கங்கைநதி சூழ்ந்திலங்கும்
 காசிவிசு வேசனும் தேஜோ சொரூபமே
 கருணா நிதித்தெய்வமே.

1

பெற்றதாயும் பிதாவும் பிதாவைப் பெற்ற
 பெரியவனும் உரியதாயும்
 பிறவிப் பெரும்பிணிக் கொருமருந்தும் பெரிய
 பிழைகளெல்லாம் பொறுக்கும்
 கொற்றவனும் நற்றவப் பயனும் இகபரமும்
 கொடுத்திடும் பெருவள்ளனும்
 குறைவற்ற செல்வமும் நிறைவுற்ற மெய்ஞ்ஞான
 குருவும் என்குலதெய்வமும்

மற்றுள்ள சித்தியும் சுற்றமும் நீயென்று
 வந்தடைந் தேனை அருளான்
 மலர்க்கரங் கொண்டுபர மானந்த அமுதூட்டி
 மதலையென வேவளர்ப்பாய்
 கற்றவர்கள் உள்ளத்தில் உற்றஅரு ணேசனே
 கைலாச கிரிவாசனே
 காசிவிசு வேசனும் தேஜோ சொரூபமே
 கருணா நிதித்தெய்வமே.

பொன்னாசை யென்கின்ற பேய்க்கும்மயல் செய்கின்ற
 புவியாசை யாம்புலிக்கும்
 பூவையர்கள் ஆசையினில் ஆவியொழியச்செயும்
 புலைவேடர் வெங்கணைக்கும்
 என்னாவி யைத்தினம் இலக்காக வைத்தனையி
 தென்னவினையாட்டையனே
 ஏழை பங்காளன்நீ என்றுனைச் சொல்வதிங்
 கேழையடி யேன்தவிரவோ
 முன்னாளில் ஒருமதுரை நகரினில் பன்றிக்கு
 முலைகொடுத் தவன் அல்லவோ
 முருகவேளைப் பெற்ற தந்தைஅலவோ பெரிய
 மூதுலகில் அடியார்மலக்
 கன்னார் உரித்துயிரை வாழையின் கனிசெயும்
 கருணைப்ர வாகன் அன்றோ
 காசிவிசு வேசனும் தேஜோ சொரூபமே
 கருணா நிதித்தெய்வமே.

கூற்றின் இடர் மாற்றவே அவிமுத்தம் என்றோது
 கோநகரம் வந்தடைந்தேன்
 கூட்டையிர்விடுகாலம் நாட்டுமணி கன்னிகைக்
 குலவு தீரம் சேரவும்
 ஏற்றின் புறத்துன் லிடப்புறம் பிரியாத
 இமயாசலம் பயந்த
 என் அன்னை முன்னுதவு பிள்ளை விளையாடவும்
 இளையவனை *மடியில்வைத்தே
 ஊற்றெடுக் கும்கருணை முலையமுதம் ஒருகைகொண்
 டீட்டிஎனை ஒருபிள்ளையாய்
 ஒருகரத்தால் தடவி அருள் நயனம் வைத்தெடுத்த
 துத்தரியம் விசுதென்றற்
 காற்றினால்என் களையை மாற்றிடவும் நான்கண்டு
 கண்குளிர நின்கண்வைப்பாய்
 காசிவிசு வேசனம் தேஜோ சொருபமே
 கருணா நிதித்தெய்வமே.

4

பண்டுநான் வாரண சிப்பதியில் உடல் விட்ட
 பறவை மசகம்குமுநான்
 பன்றிநான் ஓட்டகங் குதிரைநான் மும்மதம்
 பாயவரு களியானைநான்
 மண்டிடு மலத்தில் புழுத்தபுழு நான்நீரில்
 வானைநான் வரியரவுநான்
 மரம்நான் எறும்புநான் என்றொருவருக்கொருவர்
 மனமகிழ்ந் தேகுலாவும்

* 'மயிலில்' என்றும் பாடம்.

11

அண்டர்தொழ வேகயிலை அமலநின் வடிவான
 அருளுருத் திரநாயன்மார்
 அவர்களுடன் எக்காலும் அடியனேன் மன்னினனென்
 றகமகிழும் நாள்எந்தநாள்
 கண்டஇடம் எங்கெங்கும் நின்ற பரமானந்த
 கங்கைநாயக கங்கைகுழ்
 காசி விசுவேசனும் தேஜோ சொரூபமே
 கருணா நிதித்தெய்வமே.

5

சரியை கிரியா யோக ஞானத்தினுள் முத்தி
 சாதிக்கநூல்கள் அந்தத்
 தவமேதும் இன்றியே அவமேசெய் தாலும்அத்
 தமோமய சராசரங்கள்
 நரர்பயிலும் வாரணாசியில் உடலம்விடில் இந்த
 நன்மை ஒன்றைக்கொண்டுமேல்
 நால்தடந் தோளும் த்ரியம்பகமும் ஓரர்த்த
 நாரிபாகமும் உரகமார்
 கிரணசந் திரசடா மகுடமும் பிரமர்தலை
 கிண்கிரிகள் என்றுகட்டிக்
 கிரீடகோடிகள் வந்து பணிய இந்த்ராதியோர்
 கேட்டவரம் உதவுபதமும்
 கரதலா மலகம்எனவே பெறத்தரும் உனது
 கருணைதனை என்சொல்லுவேன்
 காசிவிசுவேசனும் தேஜோ சொரூபமே
 கருணா நிதித் தெய்வமே.

6

இன்னம் எத்தனைநாள் இருக்குமோ காயமென்
 றேங்குதே நெஞ்சம் ஐயோ
 இவ்வுடலில் நான் படுவ தெந்தை நீயல்லாமல்
 இவ்வுலகில் யாவர் அறிவார்
 என்னை உன்னடியார் குழாத்துடன் சேர்ப்பதற்கு
 இன்னம் எந் நாட்செல்லுமோ
 இன்றுவந் தருளுவாய் நானாவந் தருளுவாய்
 என்றுவழி பார்த்திருப்பேன்
 அன்னையே என்னைவந்து அஞ்சலென் றுண்டுமெய்
 அடியரொடு கூட்டுவாயென்
 றனுதினமும் அழுதழுது மெலிவதல் லாமல்இங்
 கடியனேன் செய்வதுஎன்னோ
 கன்னலே தேனே கனிந்தகனி யேபெரிய
 கைவல்ய மேகங்கைவாழ்
 காசி விசுவேசனும் தேஜோ சொரூபமே
 கருணா நிதித்தெய்வமே.

அங்கண் வானத்தமரர் பிறவிப்பெரும்பிணிக்
 கருமருந் தெனவும் அயன்மால்
 ஆதியோர் அரகரா இந்த நதியற்புதம்
 அகிலத்துள் இல்லையெனவும்
 எங்கள்மல திமிரபட லம்கிழித் தோட்டுதற்
 கிரவிசத கோடி யெனவும்
 இந்த்ரசர் லப்பகட் டாகும் ப்ரபஞ்சமோ
 டிரண்டுவித மாயையென்னும்

பங்கமுற் றும்கழுவ வருளுன ஆனந்த
 பரிசுத்த சலதியெனவும்
 பரமகல் யாணகுண பரமசிவ சத்தியொடு
 பாகீரதிப் பெயர்புனை
 கங்கைநதி யைப் புவியில் அன்னையென வைத்தநின்
 கருணை தனை என்சொல்லுவேன்
 காசிவிசு வேசனும் தேஜோசொருபமே
 கருணா நிதித்தெய்வமே.

8

சரணம் உன்சரணமல்லால் இங்குவேறில்லை
 தங்கிடுஞ் சர்வஜீவ
 தயாபர எனக்கருள்வை என்றுன்னை நம்பிஉன்
 சந்நிதியை வந்தடைந்தேன்
 மரணகா லந்தனின் மணிகள் னிகைத்துறையில்
 வந்து சேரச்செய்துநீ
 மால்வெள்ளை விடையின்மேல் வேலனுமை யவளோடு
 வந்தென் வலச்செவியிலே
 பரமவுபதே சம்வைத் தாவிபரமானந்த
 பரம சலதியில் மூழ்கிடப்
 பாழான காயம்மெய்ப் பாகீ ரதிப்புனல்
 படிந்திட வரம்தந்தருள்
 கரணங் கடந்தமுழு முதலே சிதாகாச
 கனகசபை நடராஜனே
 காசிவிசு வேசனும் தேஜோ சொருபமே
 கருணா நிதித்தெய்வமே.

9

மெய்யென்று பெயர்பெற்ற பொய்யான என்னுடலம்
 விடுகாலம் நானறியவும்
 விமலமணி கன்னிகைத் துறைவந்து சேரவும்
 மெய்க்கங்கை நதிமூழ்கவும்
 துய்யவெண்ணீ றங்கம் எங்குமே பூசவும்
 சுத்தகண் டிகைபூணவும்
 தொண்டுசெயும் அடியார்கள் தோத்திரம் சொல்லியே
 சூழ்ந்துகொண்டே நிற்கவும்
 ஐயந்த நேரத்தில் உந்தாமல் நிற்கவும்
 ஐம்பொறிகள் நெறிநிற்கவும்
 அறிவுபர மானந்த சின்மயா காசநின்
 அடியிணைகள் சிந்திக்கவும்
 கைகள்தொழ வாய் அஞ்செழுத்துச்சரிக்கக்
 கடாட்சம் வைத்தருள் ஐயனே
 காசிவிசு வேசனும் தேஜோ சொரூபமே
 கருணா நிதித்தெய்வமே.

10

ஸ்ரீ காசி விசுவநாதர் திருவருட்பா

முற்றிற்று.

3 ஸ்ரீ கேதாரநாதர் திருவருட்பா

வட்டவார் சடையுமத மத்தமு மிளம்பிறையும்
 வருகருணை வனச முகமும்
 மகிழ்மந்த காசமொடு மகரகுண் டலமுமிரு
 வடிகா திலங்கு தோடும்
 கட்டுமொரு புலியதரு மிட்டதிரு நீறுமொளி
 கண்ட கண்டிகை மாலையுங்
 கனலு முயர்புத்தகமு ஞானமுத் திரையுமிவை
 காட்டு செங்கர மலர்களும்
 அட்டணைப் பாதமிளி ரமுதசந் திரர்கோடி
 யனைய திருமேனி யழகும்
 ஆல நிழலுங் காண வந்திருந் தடியனேன்
 அந்தகா ரந்துடைத்தே
 கிட்டுபர மானந்த சலதியினில்மூழ்கிக்
 கிடந்துவினை யாடவருள்வாய்
 கெங்காத ராகௌரி பங்காள காசிவரு
 கேதார நாத குருவே.

சித்தினுக்கறிவுஞ் செடங்களுக்கசைவுமுன்
 திருவருள் கொடுக்குமென்னுஞ்
 சித்தாந்த ருக்குலகில் நன்றேது தீதேது
 சிறியரார் பெரியவர்களார்
 வைத்தபுகழ் கூறுவோ ரார்பிறர்க ளார்பழியை
 வாய்மென்று திரிபவர்களார்
 வணங்குவோ ரார் வணங்காதபே ரார்தம்மை
 வைத தெவர் வாழ்த்தினவரார்

கைத்திடும் பகைஞரூ ருறவரார் பொல்லாத
 கபடரார் நிட்கபடரார்
 காயம் படைப்பாதி தொழில்களுக் கயனாதி
 காரணர்க ளார்ப்ரபஞ்ச
 கிர்த்திய மெலாமுநீ யென்றுசிறு நகைகொண்டு
 கெம்பீர ராயிருப்பார்
 கெங்காத ராகெளரி பங்காள காசிவரு
 கேதார நாத குருவே.

2

ஆதவர்கள் கோடியற் புதமென்னவே யொளி
 ரகண்ட தேஜோ ரூபமே
 யமுதசந் திரரனந் தங்கோடி யெனஇளைப்
 பாற்று மொரு கருணைவெளியே
 பூதமுத னாதபரி யந்த சகமுதரம்
 பொதிந்த பூரண வடிவமே
 பூங்கமல நயன னிந்த்ராதியோ ரறியாத
 புத்தமுத நற்சலதியே
 வேத வேதாந்த மறியாத பரசிவமென்னும்
 விமலமே யென்றென்று நால்
 விதமதுர கவிமாரி நாவினுலே பொழிய
 வெள்ளநீர் விழிகள் பொழியக்
 கீதங்கள் பாட நடமாடு முன் பாதங்கள்
 கிட்டுவர மின்றருளுவாய்
 கெங்காதரா கெளரி பங்காள காசிவரு
 கேதார நாத குருவே.

3

சுந்தர விபூதி யணி சுமுக த்ரியம்பகா

துங்க சிவமே யனாதி

சுபமே ப்ரகாசிக்கு மெய்ஞ்ஞான வம்பர

சொரூப பரமானந்தனே

இந்து சேகர இடப வாருட விசுவேச

இருவருக் கரிய பொருளே

யேகநாயக நாகபூஷண அன்றுமுத

லென்ணையாள் என்னப்பனே

அந்தகற்கந்தகா என்றென்று நிட்கள

வனந்த கல்யாண குணமாம்

ஆனந்த பரவசம தாகியே யென துவிழி

யமுதநீர் சொரிய வருவாய்

கெந்தருவர் சித்தர் வித்யாதரர்கள் வீணையிசை

கேட்டு மகிழ் பரமசிவனே

கெங்காத ராகௌரி பங்காள காசிவரு

கேதார நாதகுருவே.

4.

செம்பையம் பொன்னெனச் செய்குளிகை போலுன து

திருவடிகள் சென்னி வைத்தென்

சித்துருவ முற்றமல முற்றுந் துடைத்தருள்

தேசோ மயானந்தமாம்

அம்பர சொரூப பரமானந்த அத்துவிதம்

ஆகஅருள் அகளங்கனே

யண்ட கோடிக ளனந்தம் பரமவணு வென்னும்

அற்புதப் பேருருவனே

சம்பு சங்கர மனோகர சதாசிவ லிங்க
 சர்வ பந்தங் கடந்த
 சர்வ குனியருளத் தனவரத சந்தோஷ
 சச்சி தானந்த வடிவே
 சிம்புருடர் பந்தர் சுந்தரர் வாதவூரர் வா
 கீசர் துதிசெய மகிழ்ந்தோய்
 கெங்காத ராகௌரி பங்காள காசிவரு
 கேதார நாத குருவே.

5

வேதன்மா லறியாம லாதியந் தமுமின்றி
 வெளிநின்ற வொரு சோதியே
 விண்ணுதி மண்ணந்த மெல்லாம் விழுங்கியருள்
 விரிகிரண மெய்ப்பானுவே
 தீதுறும் பிறவிவெப் பொழியவரு மற்புதச்
 சேழுந் தவள சீதமதியே
 திருவரு ளெனும்பெரிய கடல்மடை திறந்துவிழி
 செகதண்ட கோடி தரிசர்
 நாதபரி புரமசைய வானந்த நிர்த்தமீடு
 ஞான சபை நடராஜனே
 நானென தொழிந்துடல வாதனை யழித்துருவ
 ஞானமென நிற்க வருள்வாய்
 கேதகை வெறுத்திதழி தாதகி யெருக்குமணி
 கிளரொளிப் பூண்மார்பனே
 கெங்காத ராகௌரி பங்காள காசிவரு
 கேதார நாத குருவே

6

என்ன மாதவ முன்பியற்றினே னெளியனே
 னிமையவர்கள் பணியவரிதாம்
 ஏர்கொண்ட வவிமுத்த நகரத்தி லேயென்று
 மிடையருதே வாழவும்
 மன்னு கங்கா நதியின்மூழ்கவு மொருபெரிய
 மணிகன்னிகைத் தடத்தில்
 வந்து படியவும் வேதமோது சிற் சிவஞான
 வாவிபுதகம் பருகவும்
 உன்னழகு பொழிகின்ற திருமேனி காணவு
 முயிரினுக் குயிராகியே
 யுல்லாச பரமசக சானந்த வடிவான
 வுபயசரணம் பணியவுங்
 கின்னர ரெனும்புலவர் முதலோர்கள் பாடுமிசை
 கேட்டருளு மிருசெவியனே
 கெங்காத ராகெளரி பங்காள காசிவரு
 கேதார நாத குருவே.

இட்டமுட னன்றுதொட் டின்றுவரை யெனையெடுத்த
 தென்சீவ னுக்கு னுயிராய்
 என்னம்மை யப்பனென வே யிருந் தெக்காலு
 மெள்ளளவு நீங்காமலே
 பட்டப் பகற்போல வருள்வெயி லெறித்திடும்
 பரமசிவ மென்று முன்னிப்
 பாராம னெனென்று நின்ற பாதகனைப்
 பராமுகம தாகியே கை

விட்டுவிட்டா லொருவ ராதரவு வேறில்லை
 விமல நீ யறியாததோ
 மெய்யாகவே மெள்ள மெள்ளவே கைநெகிழ
 விட்டுவிட்டாற் பிறவியிற்
 கெட்டுவிடுவே னெளியனே னின்ன மின்னங்
 கெடாம லருள் பிழைபொறுத்தே
 கெங்காத ராகௌரி பங்காள காசிவரு
 கேதார நாத குருவே.

8

இரவுபகல் நல்லோர்கள் சொற்பனத் தும்பாவ
 மெள்ளளவு செய்யார்கள்போல்
 என்மனது மெய்மொழிகளான் மறந்தும் புண்ய
 மெள்ளளவு செய்த தில்லை
 பரிவினுடன் வயதுள்ள மட்டும் உபவாசமும்
 பகலிர வுறங்காமலே
 பரிகார தவமேது செய்தாலும் அணுவளவு
 பரிசுத்த மாவதில்லா
 நரகமிருபத்தெட் டெனுங்கோடி பற்றாத
 நான்செய் பாவங்களுக்கு
 நாசஞ்செய் பரிகாரம் ஒருசிவா வெனுமுனது
 நாமமென்றே நம்பினேன்
 கிரண சந்திர சேகரா சபாநாதனே
 கிரிராஜ கயிலாசனே
 கெங்காதரா கௌரிபங்காள காசிவரு
 கேதார நாத குருவே.

9

நாட்கமல மனையநின் திருவடித் தாமரையில்
 நவிலும் விண்ணப்ப முத்தி
 நகராகும் அவிமுத்தம் அகலா திருந்துன்னை
 நான் பாட வேணும் எந்தை
 யாட்கொண்டு முன்னிற்க வேணும் மணிகன்னிகையில்
 ஆவிவிட வருள்திரும்ப
 வவதரித் துழலாதுன் அடியடைய வேணுமிங்
 கவதரித்தா லுனடியார்
 தாட்பொடிகள் என்றலையின் மேற்பரவ விறுமாந்து
 சர்வசங் கத்யாகியாய்ச்
 சகச பரமானந்த சுகபரவ சமதாய
 தபோதனர்கள் குற்றேவலே
 கேட்டவர முதவுதென் கமலையுங் கயிலையுங்
 கிரியுமுறை சிவலோகனே
 கெங்காத ராகௌரி பங்காள காசிவரு
 கேதார நாத குருவே.

10

பாசுபத னருள்பெறும் வசிட்டமுனி யென்கின்ற
 பரமசிவ யோகிபணியப்
 பரவு கேதாரமென வொரு வாரணாசியிற்
 பரிவுடன் வந்திருந்தாய்
 தேசுபெறு கமலைவரு ஞானசம் பந்தனருள்
 சேர்* குமர குருபரனெனுஞ்
 சிவானந்த மாமுனிக் கடையாள மருளியுன்
 திருக்கோயில் கட்டுவித்தாய்

* ஸ்ரீ காசியில் ஸ்ரீ குமாரசுவாமி மடத்திற்குச் சொந்த
 ஷானது இத் திருக்கேதாரநாதர் கோயில்.

ஆசகவி நின்புகழ்கள் பாட வடியேனையும்
 அழைத்துவந் தன்பருடனே
 யானந்த கான மகலாமல் வைத்தனையுன
 தருட்கருணை கூறவெளிதோ
 கீசக மணித்திரள்கள் வீசுதிரை மோதிவரு
 கெங்கைநதியின் கரையில்வாழ்
 கெங்காத ராகௌரிபங்காள காசிவரு
 கேதார நாத குருவே.

ஸ்ரீ கேதாரநாதர் திருவருட்பா
 முற்றிற்று.

4. ஸ்ரீகாசி விருத்தகாளேச்சுரர் திருவருட்பா

சீரனே கம்குலவுந் தெய்வமே செங்கணார
வாரனே யற்புதனே யம்பலவா தென்கமலை
யூரனே யஞ்சலென்பா யுன்சரண நம்பிநின்றேன்
வீரனே காசி விருத்தகா ளேச்சுரனே.

1

சித்துருவும் நீறுந் திருவருள்சேர் செம்முகமும்
பொத்தகமு மக்கினியும் பொங்கரவு மெய்ஞ்ஞான
முத்திரையுங் காட்டுகுரு மூர்த்திகொடு வந்தருள்வாய்
வித்தகனே காசி விருத்தகா ளேச்சுரனே.

2

சோதியனே மாமலைவாழ் சுந்தரியோர் மெய்யிலொரு
பாதியனே யேகபர மானந்த நாயகனே
யாதியனே நாயேனை யஞ்சலஞ்ச லஞ்சலென்பாய்
வேதியனே காசி விருத்தகா ளேச்சுரனே.

3

கமலமலர் மேலயனுங் கட்செவிமேல் நாரணனுந்
தமலமக லாமலே தாழ்முடிகள் தேடவே
யமலமாய் நின்ற யநாதநீ யஞ்ச லென்பாய்
விமலனே காசி விருத்தகா ளேச்சுரனே.

4

கூற்றினைப்போன் முன்னே குரம்பைப் பிணியதன்மேல்
வேற்றுநர கங்களைப்போல் வேறுபிணி மேவுதலால்
ஆற்றே னடியேனை யஞ்சலஞ்ச லஞ்சலென்பாய்
வீற்றிருக்குங் காசி விருத்தகா ளேச்சுரனே.

5

மையமருங் கண்டனே மாணிக்க மாமலையே
 துய்யவெண்ணீ றங்கமெங்குந் துன்னுமொருசோதியனே
 ஐயனேநோயிலடி பட்டேனையஞ்சலென்பாய்
 மெய்யனே காசி விருத்தகா ளேச்சுரனே. 6

அங்காளம் போலாம் அருநோயில் வீழ்வேனை
 கங்காள வப்பினியைக் கட்டறுத்தே யென்னையும்நீ
 யிங்காண்டு கொண்டே யிடரகற்றி யின்பளிப்பாய்
 வெங்காள காசி விருத்தகா ளேச்சுரனே. 7

பள்ளத்தின் மேட்டினிறை பாணிவந்து கூடலிலென்
 ளுள்ளமுன்பாதத்திலன்பா யோடியே யொன்றவைப்பாய்
 கள்ளவிழுந் தும்பை கடுக்கை சடைக்கணிந்து
 வெள்ளைவிடை யேறும் விருத்தகா ளேச்சுரனே. 8

பொய்யான மெய்ப்பினிகள் போக்குவே னென்னுமுரை
 கையான நெல்லிபோற் கண்டுன் கழலடைந்தேன்
 ஐயாவென் னோயை யகற்றுவே லந்தவுரை
 மெய்யாமோ காசி விருத்தகா ளேச்சுரனே. 9

காலாதீ தஞ்சேர் கருணை கண சீகரஞ்சேர்
 பாலாழி யாகிப் பரவெளியா யொன்றாகு
 நாலாம் பதத்திலெனை நாட்டியஞ்ச லஞ்சலென்பாய்
 மேலாகும் காசி விருத்தகா ளேச்சுரனே. 10

ஸ்ரீ விருத்தகாளேச்சுரர் திருவருட்பா

முற்றிற்று.

1741

031

கோவிலூர் 550 307

5 ஸ்ரீ காசி காலவைரவர் திருவருட்பா

உலகெங்கு முனதருண கிரணமிடு வடிவமோ
 டுரக கங்கண கணபணம்
 உமிழ்மணியு முடைமணிக் கிண்கிணைனுமோசையும்
 உயர்கருணை பொழிவதனமும்
 இலகு சூலப்படையு மறை தமருகப் பறையும்
 எட்டியெறி வெம்பாசமும்
 ஏற்குங் கபாலமுன் சேர்க்குங் கரங்களும்
 இமையாத நயனங்களும்
 நிலவைவிடு மிள நகையும் வடவையனன் முனையென
 நெறித்தகுஞ்சிச் சடையும்வெண்
 ணிற்றினொளி யுங்கரிய கஞ்சகமு மணிகண்ட
 நீலமும் நிருவாணமும்
 கலகலென வருமுபய விருதுபரி புரமுமொளிர்
 கழலிணையு மனதின்மறவேன்
 காசியெனும் ஒருவார ணசிநக ரானந்த
 கால வயிரவ நாதனே.

1

அருளெனுந் திரையெறியு மானந்த சலதிமெய்
 யழகொழுகு கருணைமேரு
 அமுதமழை பொழிகின்ற ஒருபெரிய செம்மேகம்
 அறிவுதவு சிந்தாமணி
 திருவினுக்கும் பெரிய செல்வங் கொடுத்துச்
 செழித்திடுங் கற்பகதரு
 சிவானந்த வாழ்வுதவு சங்கநிதி பதுமநிதி
 தெய்வங்கள் சூடாமணி

தருணபரி பாகர்உள் மலத்மிர சங்கார
 சதகோடி சண்டபானு
 சச்சிதானந்த வுபசாந்த ப்ரகாசந்
 தருங்கோடி சந்த்ரோதயங்
 கருவெனும் வேலையைத் தூளிபட நின்றே
 கலக்கிவிடு மந்தாகினி
 காசியெனும் ஒருவார ண்சிநக ரானந்த
 கால வயிரவ நாதனே.

2

ஆனந்த நடன தேசோரூப வயிரவன்
 அடிக்கியிடு கீழண்டமேல்
 அண்டரண்டங்கள் நவகண்டங்கள் கிடுகிடுன
 ஆர்ப்பரிக்கும் வயிரவன்
 தேனுலவு பங்கயன் தலைகிள்ளி யுதிரஞ்
 சிதறச்செய் நகவயிரவன்
 செங்கண்மா லோர்கோடி முடியிடறி வடுவிடுஞ்
 செம்பதும பதவயிரவன்
 ஊனந்து குலந் திரிக்கும் வயிரவ னெடிய
 வுகமுடிவி லண்ட மெல்லாம்
 ஒருகவளமாய் விழுங்கிப் பின் னுமிழ்ந்திடும்
 உதரவயிரவன் வெள்ளையர்ங்
 கானந்தனிற் பூதகணமோடு வினையாடு
 கருணாதரு மொருவயிரவன்
 காசியெனும் ஒருவார ண்சிநக ரானந்த
 கால வயிரவ நாதனே.

3

கிடுகிடென்றே நடுங்கப் பிரமர்தலை பாத
 கிண்கிணியெனக் கட்டுவாய்
 கிளரண்டகோடிகள் குலுங்க வடியாரோடு
 கெர்ச்சித்து விளையாடுவாய்
 படம்விரித்திடு முரக சயனரை யிரத்தமென்
 பளி கொடென்றே நடப்பாய்
 பங்கயச் செல்விக்கு மாங்கல்லியப் பிச்சை
 பார்வையாலே கொடுப்பாய்
 சுடர்வணத் தரனடியர் முன்வந்த கூற்றினைச்
 சூலத்தினுற் கொல்லுவாய்
 சுயமே ப்ரகாசிக்கும் நின்புகழை யெளியனேன்
 சொல்லுதற் கெளிதாகுமோ
 கடன்மடை திறந்தனைய கருணைவெள்ளீம் பொழி
 கடாக்கடிவைத் தருள்வடுகனே
 காசியெனும் ஒருவார னாசினக ரானந்த
 கால வயிரவ நாதனே.

42

குருதாடணம் பண்ணுவோர் பயந்துய்யவே
 கோகநத னோர்சிரத்தைக்
 கொய்து செங்கையிற் பிடித்து நின்றாயருட்
 கோயிலுறை லிங்கவடிவில்
 தருநேச மில்லாதபேர் பயந்துய்யவே
 சண்டனை யுதைத்தடித்தாய்
 சங்கம த்ரோகிகள் பயந்திடப் பச்சைமால்
 தனையுரித்தே தரித்தாய்

உருவான மூவடிவி லன்பிலோர்க் கின்னநீ
 யுக்ர திரிகுலம் வைத்தாய்
 உன்கருணைரச மிகுங் கோபரசம் வீரரச
 மொருவரும் உரைக்க வசமோ
 கருநீலகண்ட கங்காதர த்ரியம்பகா
 கயிலாச கிரிகாவலா
 காசியெனும் ஒருவார னுசிநக ரானந்த
 கால வயிரவ நாதனே.

5

அடியொன்று பொற்சிலம்பைக் குலுக்கிற் பெரிய
 வட்டநாகங் குலுங்க
 அட்ட மாதங்கங் குலுங்க விண்முகடுதொடும்
 அட்ட குலகிரி குலுங்கக்
 குடிகொண்ட கூற்றுடல் குலுங்க நான்முகனுடல்
 குலுங்க வரியுடல் குலுங்கக்
 கோதண்ட மானநடு மலைகுலுங்கக் கோடி
 கோடி யண்டங் குலுங்குந்
 துடியொன்றை நீயசைத்தா லகில சகம்வருஞ்
 சுருதி தரு மந்த்ரவடிவாஞ்
 சொர்ணவாகன தண்ட பாணியுன் னதிபலஞ்
 சொல்லுதற் கெளிதாகுமோ
 கடிகொண்ட கற்பகாடவி யளவு கோபுரங்
 கனககிரி யெனவிளங்குங்
 காசியெனும் ஒருவார னுசிநக ரானந்த
 கால வயிரவ நாதனே.

6

புலிகரடி முதலான மிருகமும் பேய்களும்
 பொல்லாத மாதர் மயலும்
 பொறியரவ முதலான துட்டசெந்துக்களும்
 பொங்கியெழு மெமதூதருந்
 சிலைவேடர் முதலான திருடரும் படைகளுந்
 தினகராதியர் தோடமுந்
 தேகமுறு பிணிகளுந் சித்தமுறு பிணிகளும்
 சீவன்மே லுறுபிணிகளும்
 நிலநீர் நெருப்புவளி வானினால் வருமிடறு
 நில்லாம லோட என்முன்
 நீங்காமல் நீநின்று தமருக முழங்கவே
 நீண்டகுர லிடியிடிக்கக்
 கலகலெனவே சிலம்பஞ்சலெனு மொழி தந்து
 கருணையுடன் விளையாடுவாய்
 காசியெனும் ஒருவார னாசிநக ரானந்த
 கால வயிரவ நாதனே.

7

செங்கமல முகமலர்ந் தாடவிரு காலிற்
 சிலம்பு மறைமணியு மாடச்
 செம்பவள மேனிமேல் வெண்பூதி யாடவொளி
 திகழ் மந்தகாச மாடத்
 தங்கு கரதல கபாலஞ் சூல தமருகந்
 தாங்கு வெம்பாச மாடச்
 சந்திரனு மரவுங் கிடந்து விளையாட வளர்
 சடைக ணின்றூட வடியார்

பொங்கு மலதிரங் கலங்கி யுருவாட வருள்
 பூரண கடாக்ஷ மாடப்
 புவனங்களாட வலையாட நுரையாட வெகு
 பூந் திவலையாட வருமோர்
 கங்கைநதி யாடவெனை வாவென் றழைக்கநீ
 கருணையுட னோடி வருவாய்
 காசியெனு மொருவார ண்சிநக ரானந்த
 கால வயிரவ நாதனே.

என்றுதான் சிவகாசி யென்றொளிரு முத்திநக
 ரெல்லைதனை வந்து பணிவேன்
 என்று கங்காநதியின் மூழ்கியிடு வேன்முத்தி
 யிந்திடும் மணிகன்னிகை
 நன்றுநன் றென்றுபடி வேனென்று ஞானமிகு
 ஞான வாவியில் மூழ்குவேன்
 ஞான வானந்த பூரண மான நின்பாத
 நளினங்க ளென்று பணிவேன்
 ஒன்றுநின் னருளையென்றோ பெற்றிருப்பனென்
 றுந்தியிடும் ஏழையேன்முன்
 உபய பரிபுர மசைய அவிமுத்த மென்றோது ம்
 ஒருரினுக் கழைக்கக்
 கன்றினைத்தேடி ஆன்ஓடியே வருவதிற்
 கருணையுடன் ஓடிவருவாய்
 காசியெனு மொருவார ண்சிநக ரானந்த
 கால வயிரவ நாதனே.

பானத்த னந்தப் பயோததியிலே பணப்
 பம்பணையில் வாழவைத்தாய்
 பங்கயன் போற்றிடச் சத்ய லோகத்திலே
 பங்கயத் துறைய வைத்தாய்
 வானத்தி லிந்திரனும் வழிபாடு செய்திட
 மணித்தவிசில் வாழ வைத்தாய்
 மற்றனந்தங் கோடிபேர்களுக் கருளியே
 மட்டில் தானங் கொடுத்தாய்
 ஏனத்தின் விழிகாண அரிதாகி யெங்குநிறை
 யெந்தை யல்லாது துணைவே
 றில்லையென் றுன்னைத் துதித்துத் துதித்துருகும்
 ளனையழைத் தானந்தமா
 கானத்தில் வாழவைத் தருள்தராவிடி லுனது
 கருணையின் பெருமை யென்னும்
 காசியெனு மொருவார ண்சிநக ரானந்த
 காலவயி ரவநாதனே.

10

பரிவினுடன் யான்மூழ்கு தீர்த்தமெல் லாமுனது
 பண்புதரு கங்கை யென்பேன்
 பகரவரு முத்தலத் தெத்தலமு முத்தநின்
 பத்தர்பணி காசி யென்பேன்
 குருலிங்க ஜங்கமத் தின்பூசை நிற்பதங்
 கும்பிடுத லென்றுரைப்பேன்
 கொள்ளாமா தவமெலா நின்னடியர் தாள்தலைக்
 கொள்வதே யென்று கொள்வேன்

அரிபிரமர் பணிகாசி நகரையென் மரணபரி
 யந்த மகலா திருந்தே
 அதிமதுர கவிமலை யாலுனை யலங்கரித்
 தானந்த வுல்லாசமாங்
 கருணையங் கடலிற் படிந்துவினை யாடநீ
 கரைந்தருள்வ தெந்த நாளோ
 காசியெனு மொருவார னுசிநக ரானந்த
 கால வயிரவ நாதனே.

11

ஸ்ரீ காசி கால வைரவர் திருவருட்பா
 முற்றிற்று

6. ஸ்ரீ காசி தாரகப்பத்து

அளிசேர் மலர்க்கூந்த லம்மைவிசா லாக்ஷிபங்கள்
தளிர்சேர் பொழிற்காசிச் சங்கரன்பாற் சென்றெனக்குள்
ஒளிசேருந் தாரகத்தை யோதுநா ளென்றென்று
சிளியே யொருவார்த்தை கேட்டுவந்து

சொல்லுவையே. 1

வெயிலு மிரவியும்போல் விசாலாக்ஷி யம்மைபங்கள்
கயிலாயன் காசியில்வாழ் கண்ணுதல்பாற்
சென்றெனக்குள்
உயிராகுந் தாரகத்தை யோதுநா ளென்றென்று
மயிலேநீ கேட்டுவந்தென் மனமகிழ விளம்புவையே. 2

வேகவதி சூழ்காசி விசாலாக்ஷி யம்மைபங்கள்
நாக மணிகயிலே நாதன்பாற் சென்றெனக்குத்
தேகம்விடத் தாரகத்தைச் செப்புநா ளென்றென்று
கோகிலமே கேட்டுவந்து கூவியே கூறுவையே ! 3

விண்டாங் கருட்காசி விசாலாக்ஷி யம்மைபங்கள்
எண்டோள்முக்கண்ணை மெந்தைபாற்
சென்றெனக்குப்
பண்டாகுந் தாரகத்தைப் பகருநா ளென்றென்று
வண்டேநீ கேட்டுவந்தென் மனமகிழ விளம்புவையே. 4

விடமா ரரவணியும் விசாலாக்ஷி யம்மைபங்கள்
தடமார் மதிற்காசிச் சதாசிவன்பாற் சென்றெனக்கிங்
குடல்நீங்கத் தாரகத்தை யோதுநா ளென்றென்று
மடநாராய் கேட்டுவந்தென் மனமகிழ விளம்புவையே. 5

மேவுசீர்க் காசி விசாலாஷி யம்மைபங்கன்
 சேவுடையான் ஞானச் சித்தன்பாற் சென்றெனக்கிங்
 காவியார் தாரகத்தை யருளுநா ளென்றென்று
 புவையே கேட்டுவந்துன் பொன்வாயாற்
 சொல்லுவையே. 6

மின்னுமுத்த ரீகத்தை வீசும்விசா லாஷிபங்கன்
 தன்னிகராங் காசியில்வாழ் சற்குருமுன்சென்றெனக்குள்
 உன்னுமொரு தாரகத்தை யோதுநா ளென்றென்றிங்
 கன்னமே கேட்டுவந்தென் அகமகிழ விளம்புவையே. 7

விறல்கொண்ட காசி விசாலாஷி யம்மைபங்கன்
 திறல்வே லவன்றூதை சிவன்பாற்சென் றேயெனக்கிங்
 குறவாகுந் தாரகத்தை யோதுநா ளென்றென்று
 புறவேரீ கேட்டுவந்துன் பொன்மொழியாற்
 சொல்லுவையே. 8

மின்றிகழுங் காசி விசாலாஷி யம்மைபங்கன்
 குன்ற மெனுங்கயிலக் கோமான்பாற் சென்றெனக்குள்
 ஒன்றுமறைத் தாரகத்தை யோதுநா ளென்றென்றிங்
 கன்றிலே கேட்டுவந்திங் ககமகிழ விளம்புவையே. 9

வெள்ளிடையான் காசி விசாலாஷி யம்மைபங்கன்
 நள்ளிருளி லாடகில நாதன்பாற் சென்றெனக்கிங்
 குள்ளுயிரார் தாரகத்தை யோதுநா ளென்றென்று
 புள்ளினங்காள் கேட்டுவந்தென் பொய்யொழியச்
 சொல்வீரே. 10

பூரீ காசி தாரகப் பத்து
 முற்றிற்று.

7 ஸ்ரீ காசி அன்னபூரணியம்மை திருவருட்பா

கங்கைநதி யானந்த வமிர்தப்ர வாகநறை
காசினிக் குதவனந்த
கல்யாண குணதரு வெனுங்காசி தழையவே
கருணைமழை பொழிவிழிகளுஞ்
செங்குமுத வாய்மலர்ந் தழுதசம் பந்தரொடு
சேவலங் கொடிபிடித்தோன்
திகழானை முகன்மைந்த ருண்டுவினை யாடச்
செழும்பால் சொரிந்ததனமும்
இங்கடியர் பசிதீர விடுமன்ன மலைவள
ரிருங்கனக பாத்திரமுமொன்
றில்லையென்னுதே தருந் * தருவி யும்கரமு
மிளநகையு மிந்துமுகமும்
அங்கைகொண் டரிபிரம ரஞ்சலிசெய் பொற்பதமும்
அடியனென் காணவருவாய்
அண்டகோ டிகள்பணி யகண்டபூரணி யென்னும்
அன்னபூ ரணியன்னையே. 1

நித்தியகல் யாணி நிரஞ்சனி நிராதங்க
நித்தியா னந்தரூபி
நிராமய புராதன பராபர நிராபாச
நிர்த்தொந்த நிஷ்ப்பிரபஞ்சி
சத்யாதி சத்யந்த் மானசிங் காசனி
சத்தியுப சாந்தரூபி
சச்சிதா னந்தபரி பூரண சிதாகாச
சம்பு சமவாய சத்தி

* தருவி - அகப்பை.

சித்ருபி நாதபர மானந்த ருபியொரு
 செகதீசவரி ஞானமாஞ்
 சீவனும் பிரமத்தொ டனாதியே யேகமாய்த்.
 திகழ்பரப் பிரமருபி
 யத்துவித சித்தாந்த முத்திதரு காசிவாழ்
 அகிலநா யகர்கருணையாம்
 அண்டகோ டிகள்பணி யகண்டபூரணி யென்னும்
 அன்னபூ ரணியன்னையே. 2

கன்னிய குமாரியருள் காந்திமதி மீனாக்ஷி
 கருணைபரு வதவர்த்தனி
 கமலைப் பராசத்தி சிவகாம சுந்தரி
 காழியுமை பிரமவித்தை
 தன்னிகரி லாஞான வபயவர தாம்பிகை
 தைய லபிராமிமங்கை
 தந்தவகி லாண்டநா யகியறம் வளர்த்தவள்
 தன்னருள்செய் காமாக்ஷியிங்
 கென்னையாள் கௌரிஜ் வாலாமுகி யுணமுலை
 யிலங்கு நீலாயதாக்ஷி
 யெழிற்பிரம ராம்பிகை யிலங்குபார் வதியாதி
 யெண்ணிலா நாமருப
 அன்னையாய்க் காசிமுத லாகிய தலத்துவிளை
 யாடிடு விசாலாக்ஷியாம்
 அண்டகோ டிகள்பணி யகண்டபூரணி யென்னும்
 அன்னபூ ரணியன்னையே. 3

செம்பதும பீடமும் பாற்கடலு மமுதமுந்
 தேனுவுஞ் செம்பொனாடுந்
 தேருமேழ் புரவியு முயர்வெள்ளை யானையுந்
 தேவரென் னுஞ்சேனையும்
 நம்புசிந் தாமணியு மைந்தருவு மிருந்தியும்
 நல்லமதி வெண்கவிகையும்
 நாதாதி பூதவரை புவனமுஞ் சித்தியும்
 நாட்டுமிவை யாதிபொருளும்
 உம்பர்புகழ் காசியினி லுன்கடைக் கண்களிடும்
 ஓரருட் பிச்சையென்றே
 யுல்லாச ஆனந்த மானவுன் னடியா
 ருவந்திடும் பிச்சையன்றோ
 அம்பிகா பதியென்னை யாண்டபதி விசுவபதி
 அவிமுத்த பதியில்வாழ்வே
 அண்டகோ டிகள்பணி யசண்டபூரணி யென்னும்
 அன்னபூ ரணியன்னையே.

4

*சிவசத்தி யாய்விந்து வாய்மனோன் மணியாய்த்
 திருந்திடும கேசைஉமையாய்ச்
 செங்கமலை வெண்கமலை யாய்அருவ முருவமாய்ச்
 சிற்பரை யொருத்தியாவாள்
 இவளுருவ மிப்படிசொ லெல்லைபிரி யாதபே
 ரென்பொடர வாபரணராய்
 இன்பமுத் தித்திருவையிவர் *மணம் புணர்கால
 மென்றகில நாதர்குருவாய்ப்

புவனங்கள் தொழமந்த்ர மறைசொலக் கங்கையலை
 பொற்குட முழாமுழக்கப்
 போதமிகு நித்யகல் யாணமண வறையாய்ப்
 புகழ்கொண்ட காசியிவனூர்
 அவள்பெரிய பேரிந்த மைந்தருக் கானந்த
 மானபால் பழமளிக்கும்
 அண்டகோ டிகள்பணி அகண்டபூரணி யென்னும்
 அன்னபூ ரணியன்னையே. 5

துள்ளித் துடித்தழ வடித்துப் பிடித்துச்
 சுற்றென் றிடக்கிள்ளியே
 துட்டநா யேவிடென் றன்னையோ பித்துத்
 துரத்தினுந் தாய்கால்விடாப்
 பிள்ளையென நீபெற்ற பிள்ளைநா னோயாது
 பிழையனந் தங்கோடிசெய்
 பேய்ப்பிள்ளை யானாலு மெனையறிவி லாமுழுப்
 பேதையென் றேயிகழ்ந்து
 தள்ளிவிட் டாலுமுன் பாதம் பிடித்துநின்
 றனதுவீ டாங்காசியிற்
 சாவே னெனக் கிடப்பேற்கு முன்சொல் லன்னை
 தன்கையாற் பிள்ளைகன்னம்
 அள்ளியே தன்முலைப் பால்கொடுப் பாளென்ன
 அருள்முலைப் பால்கொடுப்பாய்
 அண்டகோ டிகள்பணி யகண்டபூ ரணியென்னும்
 அன்னபூ ரணியன்னையே. 6

பவமெனுஞ் சாகரத் தாக்கையெனும் ஓட்டையாம்
 படகின்மே லேறிநிற்பேன்
 பரையருட் காற்றின்றியே பிணிச் சுழலினுட்
 பட்டுத் திகைதப்பியே
 கவலைகள் வராமலே கெளரியுன் கரகம்ப
 காருண்ய வுத்தரீயக்
 காற்றிறைவர் தாரகச் சத்தமொ டெறிந்தருட்
 காசியூ ரானந்தமாஞ்
 சிவமெனுங் கரைதுறையி லேறவரு ளெண்ணிலாச்
 செகதண்ட மீன்றுவைத்துச்
 சிறைக்கர மணைக்கு மயிலே நானெனுஞ் சிறிய
 செந்துக்கு மபயமென்பாய்
 அவனவனொ டதுவெனுஞ் சீவகோடிகளின்மர
 னுந்தத்தி லபயமென்பாய்
 அண்டகோ டிகள் பணி யகண்டபூ ரணியென்னும்
 அன்னபூ ரணியன்னையே.

7

சீருலவு முன்பாத தாமரை வணங்கினோர்
 திசைமுகனும் வெண்பாற்கடற்
 செம்மணிக் கண்ணரவணைக்கமல நயனனுந்
 தேவர்கோ னும்புட்பகம்
 ஊருங் குபேரனும் பானுவொடு மதியுமா
 யொழியாம லேபாலன
 மோடுபொன் னடைதரு திருவுள சகாயமரு
 ளுடையராய் வீற்றிருப்பார்

ஸாரிலாசாபாச மெல்லாமும் விட்டுன்
 பதாம்புயத் துணையெநம்பிப்
 பரம்பாகிரதி வனந்தருங் காசியே
 பரமென்று வந்தவடியேன்
 ஆரிடஞ் சென்றிரப் பேன் புத்தி முத்தியாம்
 ஐயனுட னுன்னையன்றி
 அண்டகோ டிகள்பணி யகண்டபூ ரணியென்னும்
 அன்னபூ ரணியன்னையே. 8

சீகாழி நகரினிற் சம்பந்த ருக்குநீ
 திருமுலைப் பால்கொடுத்தாய்
 திகழும்பைஞ் சீலியி லன்னஞ் சமைத்தருள்
 திருநா வினுக்கரசுண
 சீகாவ லன்சிவன் கையிற் கொடுத்தாய்
 நிறைந்தகுரு காஷுரினில்
 நேசமுட னேசமைத் தேயிடுங் கட்டமுதை
 நின்மலன் கைக்கொடுத்தே
 நோகாம லேபசியி லாரூர ரடியரொடு
 நுகரவருள் செய்துநின்றாய்
 நோயினான் முன்னிலையி னாலுனது காசியில்
 நொந்தவடி யேற்களிக்க
 ஆகா தெனத்திரு வுளத்தி லடையாமலே
 யன்னம் படைத்தருள்வாய்
 அண்டகோ டிகள்பணி யகண்டபூ ரணியென்னும்
 அன்னபூ ரணியன்னையே. 9

பிராமிநா ராயணி ரவுத்திரி மயேச்சுரி
 பெலமனோன் மணிநாதமாம்
 பெரியவர சிவசத்தி யோங்குங்கரி யாசத்தி
 பிரிவிலா ஞானசத்தி
 சராசரமு நிறையுமிச் சாசத்தி யாதியாந்
 தருதிரோ தானசத்தி
 சர்வபூ ரணபரா சத்திசிவ சமவாய
 சர்வக்ரு குடாமணி
 வராகவவ தாரஅம் மால்மருக ரென்னவே
 மக்களைப் பெற்றதாயே
 மகிழ்விசா லாக்ஷியுன் னடியருக் கடியனேன்
 மரணமங் களகாசியில்
 அராவின்விட மென்னவரு மெய்ப்பிணி யொழித்தே
 அநாயாச மரணமருள்வாய்
 அண்டகோ டிகள்பணி யகண்டபூ ரணியென்னும்
 அன்னபூ ரணியன்னையே, 10

ஸ்ரீ அன்னபூரணியம்மை திருவருட்பா
 முற்றிற்று.

8 ஸ்ரீ காசி கேதாரகௌரியம்மை திருவருட்பா

வண்டணிசெய் மலரழகு புரியளக முங்கொப்பு
வார்குழையு மிருதோடும்வெண்
மதிகோடி யுதயமென வருபிரபை தருமுகமும்
வட்டமிடு சுட்டியொளியும்
தண்டரள நவரத்ந வாரமுங் களபமிகு
தண்கொங்கை யுங்கவின்செய்
சங்குக்கு டகமொடு பொலிந்திடு பசங்கிள்ளை
தருமபய வரதகரமுங்
கண்டொடு நறுந்தே னுறுங்கனி செழும்பால்
கனிந்தமுத மனையமொழியுங்
கமலைகலை மகளமரர் குலதிலக மகளிர்புகழ்
கல்யாண சோபனமுமாய்
அண்டகோ டிகளனு தினந்துதிசெய் காசிவா
ழாதார சத்தியுமையே
அருட்கடைசெய் தாளுவாய் கேதார கௌரிநின்
அடிபரவு மடிமையென்றே.

1

செந்தா மரைத்தவி சிருந்தோன் படைத்துத்
திருந்துதன் கைசலித்தான்
செங்கண்மா லின்றெனை யளித்திட் டளித்தே
திடுக்கென் றவன்சலித்தான்
அந்தகனு மென்னைத் துரத்திப் பிடித்தவ
னடிசலித் துடல்சலித்தான்
அடியனே னின்றளவெடுத் துடல்சலித் திலனென்
ஆணவத் துணிவுமென்றோ

சிந்துரத் தந்தியுஞ் சந்தனப் பந்தியுஞ்
 செய்யலைக் கைவீசியே
 செகமகிழ வருகங்கை குழ்காசி நகரினில்
 திகழ்விசா லாக்ஷியுமையே
 அந்தரமி லாதெனது முன்வந்து நின்கமல
 அடியிணைகள் முடியில்வைத்தே
 அருட்கடைசெய் தாளுவாய் கேதார கௌரிநின்
 அடிபரவு மடிமையென்றே. 2

சீருற்ற கயிலாய சிகரமும் பயில்பெருஞ்
 செம்பொன்மா மேருகிரியுந்
 திகழ்மந்தர சயிலமுங் கந்தமா தனமும்நல்
 விந்தமொடு நீலகிரியும்
 எருற்று வாழவே யிமயத்தில் வந்துதித்
 தினிதுவளர் புதல்வியன்றோ
 என்மனக் கல்லையோர் சிகரமென் நெண்ணியே
 யிருந்தெனை யிரக்ஷியம்மா
 காருற்று வளர்சோலை புறுகாசி தழையவே
 கருணையொடு வாழுமுமையே
 காரணி புராதனி நிராதனி சிதானந்த
 கானத்தில் வாழுமயிலே
 ஆருற்ற நாயென் றிகழ்ந்துவிட் டாலென்னை
 ஆதரிப் பவர்களுண்டோ
 அருட்கடைசெய் தாளுவாய் கேதார கௌரிநின்
 அடிபரவு மடிமையென்றே. 3

திருவுற்ற மார்பினன் செல்வமொடு நான்முகன்
 செல்வ மிந்திரர்கள் செல்வஞ்
 சித்தர்சா ரணர்வித்தி யாதரர்கள் செல்வமுந்
 தேவர்மகிழ் வறுசெல்வமுந்
 தருவுற்ற மாலைசெறி சகராஜர் செல்வமுஞ்
 சார்ந்துளோர் தஞ்செல்வமுந்
 தானென்று நானென்று வாழுமவர் செல்வமுஞ்
 சர்வதரர் தஞ்செல்வமுந்
 கருவுற்ற பணிலமுற் றுயர்காசி நகர்மேவு
 கருணா கடாட்சி யுன்றன்
 கழல்பரவும் அடியார்தஞ் செல்வத்தி லணுவளவு
 காணஅவர் செல்வமுளதோ
 அருவத்தி லுருவாகி யுருவத்தி லருவாகும்
 அரனிடப் பாகமுறைவாய்
 அருட்கடைசெய் தாளுவாய் கேதார கௌரிநின்
 அடிபரவு மடிமையென்றே.

4

மடுத்த வுதரத்தினின் மிகுத்தனல் படுக்காது
 வன்புழு வெடுக்காதுபின்
 வாயுக் கெடுக்காது நீர்வளி விடுக்காது
 வருபனித் துளியளவதாய்
 எடுத்தசந் தொடுபழு திலாநரம் பீரல்பல்
 விரதநிண முதிரமாகி
 இருகைகால்கொண்டவொரு தண்டமாய் விண்டுவி
 னிருந்துவிழு வார்களுளவே

தடுத்தபுவி தனிலதோ முகமதாய் விழஅன்னை
 தன்றுயரு மென்றுன்பமுந்
 தாயாகி யெங்குநிறை தருவிசா லாக்ஷிநான்
 சாற்றநீ யறியாததோ
 அடுத்தடுத்திவ்வுட லுதித்துவா டாதசக
 ஆனந்த வமலமாக
 அருட்கடைசெய் தாளுவாய் கேதார கௌரிநின்
 அடிபரவு மடிமையென்றே.

5

நீரினுறு தண்மையுந் தீயினுறு வெம்மையும்
 நிறைமலரி னுறுநாற்றமும்
 நிகழெள்ளி லெண்ணெயும் புகழ்பாலி னெய்யுமாய்
 நிறைந்திருந் தனஎன்னவே
 பாரின்மிகு புனலங்கி வாயுவா காயமும்
 பகர்சரா சரமதெங்கும்
 பற்றிநின் றினிதுவள ரன்னமே சொன்னமே
 பாலலோ சனவல்லியே
 சீரின்மிகு முலகெலா முதரத்தின் முன்னீன்ற
 செங்கண்மால் தன்தங்கையே
 திசைமுகன் முதலமரர் வந்துவந் தினிதுபணி
 திகழ்பதாம் புயவல்லியே
 ஆருமா தாரமிலர் கேதார மேயென்ன
 அறைகுவது பொய்வார்த்தையோ
 அருட்கடைசெய் தாளுவாய் கேதார கௌரிநின்
 அடிபரவு மடிமையென்றே.

6

கச்சைப் பழித்துக் கனத்துச் சினத்துக்
 கதித்திலகு பச்சையாகிக்
 கண்கறுத் திடைவெளி யிலாதிபத் துணைமுலைக்
 கன்னியர்கள் தம்மாசையும்
 வைச்சப் புதைத்துத் திரட்டியனு வளவுமெதிர்
 வந்திரப் பினும்விடாது
 வாடியே தேடியே சாடியே மூடிய
 மயக்கமுறு பொன்னுசையும்
 இச்சகத் தியாவையு மெனக்கெனக் கென்றே
 யிருந்துவிடு மண்ணுசையும்
 இந்திரிய விடயமய மல்லாது பேரின்ப
 இனியவாழ் வுறுவதுண்டோ
 அச்சத்து மாளாது சச்சிதா னந்தசிவம்
 அமலகே வலமருவவே
 அருட்கடைசெய் தாளுவாய் கேதார கௌரிநின்
 அடிபரவு மடிமையென்றே. 7

வானுற்ற மழைமொக்குள் நிகர்செல்வம் நிலையென்
 மகிழ்ந்துறையு மூடர்முன்போய்
 வாய்திறந் தெண்ணுன்கு பல்லையுங் காட்டியே
 மாரனீ சூரனென்றே
 தானுற் றெடுத்தெடுத்த தொருகோடி வாசகஞ்
 சாற்றமுகம் நோக்கிடாது
 சப்பாணியோ நெண்ணி ஊமையோ செவிடனோ
 தகுமந்தகாச னிவனோ

கானுற்ற மிருகமோ வுயிரிலாத் தேகமோ
 காணிலிது என்கொ லென்றே
 கருதிட மதத்தினுறை சிறுபேதை தங்களைக்
 கண்டுதுதி செய்திடாமல்
 ஆனிற் சிறப்புற்ற தேனுவின் கன்றென்ன
 அமலசுக மேவி வாழ
 அருட்கடைசெய் தாளுவாய் கேதார கௌரிநின்
 அடிபரவு மடிமையென்றே.

8

மத்தமா கரியொலியும் வாசிப் பெருக்கொலியும்
 வருமிரத மூரு மொலியும்
 மைந்தர்பரு வந்தனின் மணஞ்செ யொலியும்மகளிர்
 மங்கலத்தொலியும் வண்டு
 தித்திமிதி யென்றுநற வுண்டுவிளை யாடுந்
 திருத்தவொலி நீத்த வொலியுஞ்
 செந்தமிழ்ப் புலவருட னோராறு சாத்திரஞ்
 செப்பொலியும் வேத வொலியுஞ்
 சுத்தியொடு பிரமரிந் திரன்முதலி னோர்கள்நனி
 துதிசெய்சிவகீத வொலியுந்
 தொண்டர்அர கரவென்று பல்லாண் டிசைத்திடுந்
 துய்யமந் திரவொலியுடன்
 அத்தனார் திருவிழாவொலி பெருகு காசிவாழ்
 அங்கயந் கண்ணியுமையே
 அருட்கடைசெய் தாளுவாய் கேதார கௌரிநின்
 அடிபரவு மடிமை யென்றே.

9

திங்களணி செஞ்சடா டவிபுனையும் விசுவேசர்
 திருவருள் சிறந்து வாழி
 திகழ்விசா லாக்ஷியுமை வாழிசண் முகனுடன்
 சிறுதுண்டி ராஜன் வாழி
 சங்கமுற் றுயர்கங்கை நதிவாழி வயிரவன்
 சரணம் புயங்கள் வாழி
 தருஞான வாலியும் வாழிமா தவனுடன்
 தகுதண்டபாணி வாழி
 புங்கவர்கள் பணிகாசி நகர்வாழி யாரண
 புராண சாத்திரமும் வாழி
 புகழ்மேவு மிந்நகரி லன்னதா னஞ்செயும்
 புண்ணியர்க ளென்றும் வாழி
 அங்கங்கு தருமநிதி தருவோர்கள் வாழவே
 அவிமுத்தம் வாழுமுமையே
 அருட்கடைசெய் தாளுவாய் கேதார கௌரிநின்
 அடிபரவு மடிமை யென்றே.

10

ஸ்ரீ கேதார கௌரியம்மை திருவருட்பா
 முற்றிற்று.

9. ஸ்ரீ காசி பாகீரதியம்மை திருவருட்பா

சீர்வாழ் கருணை பொழிவிழியுஞ்
 சிறந்த கமல மலர்முகமுஞ்
 செவ்வாய் நகையும் இருகாதும்
 செம்பொற் றோடுங் கருங்குழலும்
 பேர்வா முனந்த மதியொளிபோற்
 பெருகு ஞானத் திருவுருவும்
 பெரிதாம் அபய கரதலமும்
 பிரியா வரத கரதலமும்
 நீர்வாழ் கும்ப மொருகரமும்
 நிறைநீர் பொழிந்த கரதலமும்
 நின்றே யிலங்கு முனைப்பணிய
 நினைந்தே யிருப்பேன் முன்வருவாய்
 ஏர்வாழ் காசி வளத்தாயே
 யீரே முலகீன் நெடுத்தாயே
 யெல்லா வுயிரும் வளர்த்தாயே
 யெனையாள் பாகீரதித்தாயே.

I

தேசு மதிபோல் மெய்யொளியுஞ்
 சிறந்த முகமும் விழிமுன்றும்
 தேனார் வெண்டா மரைத்தாரும்
 திகழுந் தரள மணியும்வெ(ள்)ளைத்
 தூசங் கைமா துளங்கனியுந்
 துலங்கு நீல வலக்கரமும்
 துணைப்பொற் கரஞ்சே ரஞ்சலியுஞ்
 சொலும்பன் னிரண்டு வயதுமாய்க்

காசி மணிகன் னிகையுடனே
 கங்கை யுன்னைத் தியானிப்பார்
 கவின்சேர் வார னாசியெல்லை
 கடவா ரன்றே பிறப்பறுப்பார்
 ஈசர் சடைமே லிருந்தாயே
 யீரே முலகீன் றெடுத்தாயே
 எல்லா உயிரும் வளர்த்தாயே
 யெனையாள் பாகீ ரதித்தாயே.

2

சிவனார் சடைமே லுமைகண்டே
 தேனார் கூந்த லேதென்னச்
 செழுநீர் வாழ்சை வலமென்னச்
 செவியே தெனநீர் வள்ளையென
 நவமார் வதன மேதென்ன
 நன்னீர்க் கமல மலரென்ன
 நயன மொருமுன் றேதெனநீர்
 நாட்டுங் கழுநீர் மீன்களெனத்
 துவர்வாய் நகையே தெனஅந்நீர்
 தோன்று பவளந் தரளமெனச்
 சோதி மேனி யேதென்னத்
 தூய கங்கை வெளுப்பென்ன
 இவர்தாம் புகழ்த லுனையன்றோ
 ஈரே முலகீன் றெடுத்தாயே
 யெல்லா வுயிரும் வளர்த்தாயே
 யெனையாள் பாகீ ரதித்தாயே.

3

கண்ட வுடனே முத்தியென்றற்
 காசி வாழுங் கங்கையுனைக்
 கங்கை படிந்தோர் தமக்குமேற்
 கருதிக் கொடுக்கும் பொருளென்னே
 அண்ட மனந்த கோடிகளும்
 அமரர் பதமு மயன்பதமும்
 அலைபாற் கடலி லரவணையான்
 அரிய பதமும் படைத்தளிக்கும்
 மண்டு ஞானப் பரஞ்சுடராம்
 வார னாசி விசுவேசன்
 வளர்செஞ் சடைமேல் நீயிருந்தே
 மலர்ப்பந் தெறிந்து வினையாட
 இண்டை தரங்கக் கரத்தெடுப்பாய்
 ஈரே முலகீன் றெடுத்தாயே
 யெல்லா வுயிரும் வளர்த்தாயே
 யெனையாள் பாகீ ரதித்தாயே.

4

ஒன்றே யருவே யுருவருவே
 யுருவே யுணர்வே யுயிர்க்குயிரே
 ஒங்கும் அருளே யானந்த
 ஒளியே அனந்த கல்யாணகுணக்
 குன்றே கருணைக் கடலேயுன்
 கொழுநர் பிரியாப் பெருவாழ்வைக்
 கொடுக்கும் ஞானக் கற்பகப்பூங்
 கொம்பே யீன்ற தாய்பிரிந்த

கன்றே யென்ன வுணைக்காணக்
 கசிவே னுயிருங் காயமுமெய்க்
 காசி வாழுங் கங்கையுன்பொற்
 கமல பாதத் துள்ளிருப்ப
 தென்றோ அருளாய் உளத்திரங்கி
 யீரே மூலகீன் நெடுத்தாயே
 யெல்லா வுயிரும் வளர்த்தாயே
 யெனையாள் பாகீ ரதித்தாயே.

5

கங்கா நதியாம் உன்னுருவின்
 கருணைப் பெருக்காம் பேராற்றிற
 காசி மணிகள் னிகையாதி
 கவினார் துறையின் மூழ்கினோர்க்
 கிங்கே கிரண மதியனந்த
 மிலங்குந் தலைமா லைகளனந்தம்
 எழிலார் நடுவெண் டலைஅனந்தம்
 இரவி மணிசேர் அரவனந்தங்
 கொங்கா ரிதழித் தொடைஅனந்தங்
 குலவு மானைத் தோல்அனந்தங்
 கோல உழுவை யதளனந்தங்
 கூர்வாய் மழுமான் அனந்தமிவை
 யெங்கே யிருந்துண் டாஞ்சொல்லாய்
 ஈரே மூலகீன் நெடுத்தாயே
 யெல்லா வுயிரும் வளர்த்தாயே
 யெனையாள் பாகீ ரதித்தாயே.

6

அன்ன மான சதுர்முகனும்
 ஆதி வராகத் திருமாலும்
 அடியு முடியுங் காணாமல்
 அண்ட மனந்தங் கடந்துநின்ற
 தன்னை நிகராங் காசியில் வாழ்
 சச்சி தானந் தன்முடியே
 தாயே நீவாழ் அகமென்றால்
 தமிழே னறிய மாட்டுவனோ
 கன்னந் சாரும் பெருங்கடலுங்
 கனபாற் கடலுந் தேன்கடலுங்
 கலந்த கடலா முன்கடைக்கண்
 கருணைக் கடலாம் பேராற்றில்
 என்னை மூழ்க வைப்பதென்றோ
 ஈரே முலகீன் றெடுத்தாயே
 யெல்லா வுயிரும் வளர்த்தாயே
 யெனையாள் பாகீ ரதித்தாயே.

7

காரார் மிடற்றோன் சடைக்காட்டின்
 கங்கா நதியே கயிலைமலைக்
 காங்கே யனையின் றெடுத்தருளுங்
 கருணை மந்தா கினிநதியே
 பேரா னந்தப் பெருமலையாம்
 பிரம மாகுஞ் சிவனுடனே
 பிரியா தடிய ருளத்திருக்கும்
 பேரா னந்தப் பெருக்காறே

தீராப் பாச மல அழுக்கைத்
 தீரக் கழுவி யென்னுயிரைத்
 தெளிந்த மணியா யெடுத்துனது
 திருப்பா தத்தி லணிவதென்றே
 ஏரார் காசி யுகந்தாயே
 யீரே முலகின் நெடுத்தாயே
 யெல்லா வுயிரும் வளர்த்தாயே
 யெனையாள் பாகீ ரதித்தாயே.

8

அன்னை தந்தை யாசானாக்
 கயன்மால் காண அடிமுடியார்க்
 கடியார் மாதர் பசுக்கள்சேய்க்
 கமரர் முனிவர் பிதிர்களுக்குப்
 பன்னு மறையோர் சீவர்கட்கும்
 பகர முடியாத் துரோகங்கள்
 பஞ்ச பாத காதியவாய்ப்
 பாவஞ் செய்தோ ரென்புகங்கை
 துன்னி லவர்பா தகங்களெல்லாஞ்
 சோதி யிரவி முன்னிருள்போல்
 துடைப்பாய் மூழ்கில் வீடளிப்பாய்
 சொன்ன துனக்குப் புகழ் கொஞ்சம்
 என்னை யாண்டாள் மிகந்தபுகழ்
 ஈரே முலகின் நெடுத்தாயே
 யெல்லா வுயிரும் வளர்த்தாயே
 யெனையாள் பாகீ ரதித்தாயே.

9

கங்கை யுன்னைக் கண்டவுடன்
 காதம் நூரு யிரங்கோடி
 காணு தோடும் பாவங்கள்
 கருதிச் செய்வோ ரல்லாமல்
 செங்கண் மாலோன் புகழுமுன்னைத்
 தெரிசித் தும்போ காதிருக்குந்
 தீய வினைகள் செய்வோர்கள்
 செகதண் டத்து மிலையெனுநூல்
 பங்க மில்லா நூல்சொன்ன
 பல்லர யிரர்க்கு ளொருவனன்றோ
 பாவி யேன்செய் பிழைபோக்கப்
 படாதோ ளனையும் பெற்றாயே
 எங்கு நிறைகா சியில்வாழ்வே
 ஈரே மூலகீன் றெடுத்தாயே
 யெல்லா வுயிரும் வளர்த்தாயே
 யெனையாள் பாகீ ரதித்தாயே.

10

ஸ்ரீ காசி பாகீரதியம்மை திருவருட்பா

முற்றிற்று,

10 ஸ்ரீ காசி கதிர்காமவேலவர் திருவருட்பா

உலகடங் கலுமருண வெயிலுமிழு முயிரிவி
 யொருகோடி நிகர்மேனியும்
 உமைமுலைப்பா லொழுகு கடைவாயு மிளநகையு
 முச்சியுந் திகழ் கொண்டையுந்
 திலகமுஞ் சுட்டியுந் திருநீறு மழகுபொழி
 திருநுதலு மருண்மாரிசேர்
 திருநயனமுங் கருணைவதனமும் அம்மைதரு
 திருமுலைப்பாற் கிண்ணமும்
 இலகுசெங்கைம்மலரு மஞ்சலெனுமொருகரமும்
 இருசெவியு முபய ரவியாம்
 இருகுண்டலங்களும் பாத தாமரைகளும்
 இலங்குங் குழந்தை வடிவாய்க்
 கலகலெனவேசிலம் படியனேன் காணநீ
 காசிதனி லோடி வருவாய்
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசாமிக்கடவுளே.

தற்பரஞ் சோதியே பூரணப் பிரமமே
 சதுர்முகப் பிரமாதியோர்
 சதுமறையு மடிமுடிகள் காணாமலே தேடு
 சச்சிதானந்தசிவமே
 அற்புதானந்த வருளமுத மழைமேகமே
 அனந்த கல்யாண குணமாம்
 அகண்ட பரவெளியே யென்னுயிரினுக் குயிரே
 அருட்கருணை மேருகிரியே

சிற்பரந் தந்த சிந்தாமணிக் குவியலே
 செந்தே னெடுஞ்சலதியே
 தெள்ளமுதமே ஜென்ம மாற்றுதற் கடியார்கள்
 தேடவரு மருமருந்தே
 கற்பகச் சோலையே யென்றடியனே னுனைக்
 கவிமாரி சொரிய வருள்வாய்
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசாமிக்கடவுளே.

2

சகலபுவனம் பணி சதாசிவற் கோர்குடிலே
 தான்மொழிந் தருள் குருக்கள்
 சதுமுகப் பிரமாவை முடியினிற் குட்டியே
 தாள் சிறையிடுங் குருக்கள்
 அகில சகதண்ட கோடிகளெலாம் பின்படைத்
 தருள் தந்திடுங் குருக்கள்
 அகத்தியமகாமுனிக் கருள்செய்து சடைமுடியி
 லடிவைத்திடுங் குருக்கள்
 பகரு முப்பத்து முக்கோடி வானவர் மகுட
 பந்தி பணியுங் குருக்கள்
 பதினெண்புராணமும் முனிவர் பணி செய்யப்
 பகர்ந்திடு குருக்க ளினிநான்
 ககன மாருத மென்ன அத்துவித மாகக்
 கலந்திடச் செய்த லரிதோ
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசாமிக்கடவுளே.

3

திருமக னாகந்த நெடுமால் சக்கரப்படை
 தேவேந்திரன் வச்சிரம்
 சிவன்மழுப்படை யூழியனலோடு காற்றெனச்
 செட்டி நீ விட்ட நெடுவேல்
 ஒருகணத்தே வடவையும் மதியு மிரவியும்
 ஒழிக்க வொரு கோடியாகி
 உக்ர ப்ரசண்ட ரவியென வோடி யண்டங்க
 ளோராயிரத் தெட்டினும்
 வருகுர பன்மனும் வஞ்ச க்ரவுஞ்சகிரி
 வயிற்றுடு பெருந்தாரகன்
 மார்பைப் பிளந்த தென்ற லடியனேன்மிக
 வருந்தவே நின்று நோய்செய்
 கரும் மலையைப் பொடிபடுத்த லரிதோ வுனது
 கைவேலினுக் கருளுவாய்
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசாமிக்கடவுளே .

4

அரிமருக முருக சரவணபவா வெனுமடியர்
 அச்சந் தவிர்த்தருண் மயில்
 ஆயிரத் தெட்டண்ட முட்டை யெனவே யணைத்
 தசுரரைக் கொன்றிடு மயில்
 பெரிய நவகண்டமொடு மேருகிரி குலகிரி
 பெருங்கடல்க ளுள்ளடக்கும்
 பெருஞ்சக்ர வாளகிரி யரைநொடியினுக்குளே
 பிரதக்கிணஞ் செயுமயில்

விரிபனாடவி யுரகமுங் கோடி யண்டமும்
 விழுங்கியே பின் னுமிழ் மயில்
 வேலநீ யேறுமயில் வெகுபராக்கிரம மெனில்
 வினையனேன் மாயை யென்னுங்
 கரிய பாம்பைப் பொடிபடுத்த லரிதோவுன்
 கலாப மயிலுக் கருளுவாய்
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசாமிக்கடவுளே.

5

தருங் கற்பகாடவியி லிந்த்ராதி வானவர்கள்
 தளரச்சமாங் கங்குலுஞ்
 சக்ராயுதக்கடவு ளச்ச மிகு கங்குலுஞ்
 சதுமுகத்தோ னச்சமாம்
 பெருங்கங்குலும் அவுணராங் கங்குலுந் துயர்செய்
 பெரிய பிரபஞ்சத்துளே
 பிரியாத கங்குலு முன்னடிய ரானோர்கள்
 பிறவிக்கு மூல மான
 அருங்கங்குலும் விடியவே கடுங்குரலை விடும்
 அதிபல பராக்கிரமமாம்
 அஞ்சிறைச் சேவ லுன்கைத்துவசமா மென்னி
 லடிய னுணவத் திமிரமாம்
 கருங்கங்குல் விடியவே கூவுதற் கரிதோசொல்
 காலாயுதத்தினுக்கு
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசாமிக்கடவுளே.

6

ஆருக்கு வந்திடு விருந்தோ இதென்றுநீ
 அறியாது போலிருந்தால்
 அடியேனை யஞ்ச லென்பார்க ளார்இங்குனக்
 கடிமைமே லன்பில்லையோ
 ஊருக்கு வந்தவ ளொருத்தி பிள்ளைக்குமுலை
 ஊட்டிடுவளோ சொல்லுவாய்
 உனக்கடிமை யாகியு முன்புகழ்கள் பாடியுமென்
 உயிர் வருந்திடல் நீதியோ
 பாருக்குளே கலியுகத்தினிற் கண்கண்ட
 பரம தெய்வம் என்றுனைப்
 பாருளோர் மெச்சுவது மெய்யாகு மிப்போது
 பாவியேற் கருள்புரிந்தால்
 காருக்கு மதிகவர மழைபொழியு மீராறு
 கரகமல சர்வக்ளுனே
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசாமிக்கடவுளே

7

அஞ்சமுக னுன்பிதா இமயமா மலையுதவும்
 அமலை நின் அன்னையாகும்
 அண்ணன்முன் கயமுகத் தசுரனுயிர் வீட்டியருள்
 ஐங்கரக் கடவு ணெடிய
 மஞ்சவணன் மாமனுன் மைத்துனன் மன்மதன்
 மலரி னய னுன்சீடனாம்
 வானவர்க ளுன்னடிய ராயிரத் தெட்டண்ட
 மன்னவ னுன்வாகனங்

கொஞ்ச மடியேனை யுன்னடிமையென் றோதிடக்
 குறுமுனிக்குந் தமிழருள்
 குமரகுருபரஸ்வாமியுன்னடியரடியார்கள்
 குற்றேவல்செய்ய வருள்வாய்
 கஞ்சமலர் முகவள்ளி மணவாள வோங்குங்
 கவின்தெய்வ யானை கணவா
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசாமிக்கடவுளே.

8

உன்மலர்ப் பாதத்தின் மகிமையு மேன்மையும்
 உமாபதி புயங்க ளறியும்
 ஓங்குகலை ஞானமு மாறுகுண பேதமும்
 ஒருநான் முகத்து வேதன்
 தன்முடி யறிந்திடும் கரபலமும் வீரமுந்
 தகுசூர னங்கை யறியும்
 தருகடைக்கண் ணருளின் ஞானமுந் தீக்கையுந்
 தமிழ்முனிவ னோக்க மறியும்
 மன்மதன் உருவறியு நித்தியமு மழகுமெய்
 வாழ்வு மானந்த சுகமும்
 மகிழ்வள்ளி தெய்வ யானையு மறிவ ரடியருள்
 மகிமை யெல்லா மறிவரென்
 கன்மன மறிந்துருக மாட்டுமோ அறியக்
 கடாஷும்வைத்தருள் முருகனே
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசாமிக்கடவுளே.

9

அடையாளமாம் பரங்குன்றுமுத லாறுபதி
 யம்பலங் காளாத்திரி
 யணிகோண மாமலையமாதி கேதீச்சர
 மருள்சம்பு குண்டமாதி
 யிடைவிடாதே யுறைந்தோ மாகிலும் புவி
 யெறும்பாதி காசி மேவி
 யிறந்த தென்றால் முத்தியெய்து மென்றருள்செய்த
 எந்தை மொழி நம்புதலினால்
 திடமுடைய பத்தி யில்லாத வெளியேனுஞ்
 சிவானந்த நாத னென்னுஞ்
 * சிவாகமவாக்கியஞ் சென்னிமேற் சூட்டலால்
 சிவகாசிதனி லுறைதலால்
 கடையேனையும் அடிமை யாக்கத் தகும்தகும்
 கருணாநிதித் தெய்வமே
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசாமிக் கடவுளே

10

ஸ்ரீ கதிர்காமவேலவர் திருவருட்பா
 முற்றிற்று.

* 'சிவநாம வாக்கியம்' என்றும் பாடம்.

11 ஸ்ரீ சிதம்பர நடேசர் திருவருட்பா

காப்பு

சீர்மருவு தில்லைச் சிதம்பரநா தன்மீது
 பேர்மருவு நற்பதிகம் பேசுதற்கு — ஏர்மருவு
 கற்பகவேல் விட்டமலர்க்கையன்முன்னோன் யானைமுகக்
 கற்பகவி நாயகன்ருள் காப்பு

விரித்தசெஞ்சடை ஆட வதனசந்திரன் ஆட

விரிகமல நயனம் ஆட

வெண்முறுவல்நிலவு ஆட நண்ணிதமருகம் ஆட

வீசும்ஒரு செங்கை ஆடத்

தரித்தபுலி அதன் ஆட அபயகரம் ஆட இரு

தங்குதோடு ஊசல் ஆடத்

தாங்குநூல் ஆட மேலோங்குநீர் ஆட ஒளிர்

தண்பவள மேனி ஆட

உரித்தகரியுரி ஆட உரக கங்கணம் ஆட

உபயபரிபுரமும் ஆட

ஒருபதம் எடுத்து ஆட ஒருபதம் மிதித்து ஆட

உள்ளேமகிழ்ந்துசற்றே

சிரித்துமலைமங்கை கொண்டாட நின்றும் உன்

திருநடனம் என்று காண்பேன் ?

செகம்பணிதிகம்பர சிதம்பர நடேசனே

சிற்சொருபானந்தனே.

தொண்டர் ஒருநால்வர்வாய்த் தேனொழுதுதண்
 [தமிழ்த்
 தொடையல் அணியுஞ் செய்யதாள்
 தொன்மறைகள் ஓயாது சந்தித்து வாழ்த்தும்
 துணைத்தாள் அளக்கரும் பூ
 மண்டலத்தின்பம் அற்றவர் நெஞ்சகத்தினில்
 வயங்குதாள் ஏனம் அறியா
 வனசமலர் ஒத்ததாள் முயலகன்தலைத்து
 வைத்ததாள் அனுதினமும்வந்து
 அண்டர் முனிவரர் நிறைந்து அஞ்சலித்துப்போற்றும்
 அணிசிலம்பொலி நீடுதாள்
 அடியனேன் கண்டு தரிசிக்க எளிதன்றுநின்
 அருள்சிறிது கூருமெனிலோ
 தெண்டிரைக்கு ஒப்பான ஜனனவெவ் வினையின்று
 தீர்ந்துகதியடைவது அரிதோ
 செகம்பணிதிகம்பர சிதம்பர நடேசனே
 சிற்சொருபானந்தனே

2

தங்குபூதாதி நாதாந்தம் என்று எண்ணவரு
 தனுகரண புவனபோகம்
 சதுர்விதம் அடங்கலும்கானல் நீராகவும்
 சார்வாகர் முதலாகவே
 மங்கு பரசமய குருடர்க்கு இருட்டாகவும்
 வளர்சைவ சம்பரதாயம்
 வந்தசித்தாந்திக ளெனும்தெரியும் விழியினோர்
 மலவிருள் அநந்தகோடி

பங்கமுற்றேஓடி விடியவும் அவர்இதய
 பங்கயம் விகசிக்கவும்
 பரையாதி பஞ்ச சத்திகளெனும் கிரணம்
 பரப்பியே நடனம் இடும்ஓர்
 செங்கதிரவன்நீ உனைப் பரவி என்விழி
 தெரிந்து தரிசிப்பது எந்நாள்
 செகம்பணி திகம்பர சிதம்பர நடேசனே
 சிற்சொருபானந்தனே.

3

அம்புவியில் அண்டந்தொடுத்து அகிலபுவனங்கள்
 ஆவதே உன்னுருவமும்
 அங்கங்கு உறுஞ்சரா சரமென்பதே உருவின்
 அங்கமும் பொங்குஅபின்ன
 சம்பந்தசிற்சத்தி என்கின்ற இச்சையொடு
 சாருப ஞானக்ரியை
 தங்கும் உட்கரணமும் மங்காம லெங்குமே
 தாவிடும் பசுவர்க்கமும்
 நம்பும் புலன்களும் அவைக்குஅறிவு அளித்திட
 நண்ணும் ஐந்தொழிலே திரு
 நடமுமாய் நீ நின்று நாடகஞ் செய்திடின
 நாடுமிடம்வேறு கானேன்
 செம்பொன் அம்பலம் என்பது என்னுளமதாகவே
 செய்து கொண்டே நடிப்பாய்
 செகம்பணி திகம்பர சிதம்பர நடேசனே
 சிற்சொருபானந்தனே.

4

ஒருகணக்கு இல்லாத ஆன்மவர்க்கங்களுக்
 கொருகைத் தலத் தமருகம்
 உடல்கரண புவனபோ கங்களை உதிப்பிக்கும்
 ஓரபய கரதலம் பின்
 பெருகத் திதிக்கும்ஒரு செங்கைத்தலத்து அங்கி
 பேர்பெறச் சங்கரிக்கும்
 பேதமற ஊன்றும்ஒரு பாதபங்கயம் அகம்
 பேசத் திரோபவிக்கும்
 அருளென்று தூக்கி ஆடியபாதம் மும்மலங்
 களையும் அற வேர்பிடுங்கி
 அகண்ட பரிபூரண சிதானந்த வாரியை
 அளிக்கும் உன்னரு ளற்புதத்
 திருநடன மகிமைதனை ஆர்உள்ள படிகண்டு
 தெரிசித்திருக்க வல்லார் ?
 செகம்பணி திகம்பர சிதம்பர நடேசனே
 சிற்சொருபானந்தனே,

5

மவங்க ளாகிய பசியினால் வாடி ஓடிப்
 பறக்குமென் சிந்தைவண்டு
 பரநாத பரவிந்து சிரமாக வரும்என்று
 பகர்அபரவிந்து நாதம்
 உவந்திடு சதாசிவன் மகேசுரன் உருத்திரன்
 உலாவுமலை கடலின் நடுவே
 உரகசயனத்தினரிநறைமடையுடைத்தொழுகும்
 ஒருகமலமேல் அயனெனும்

உவந்தருவிதங்கலைகள் வன்னப்த மந்த்ரபுவ
 நங்கள் பூதாதிவிந்து
 நாதமுடிவானது ஒரு போதபரமானந்த
 நடுவெளியிலே நடித்துச்
 சிவந்தவுன் சரணகமலத் தேனைஉண்டுண்டு
 தேக்கிட்டிருப்பதெந்நாள் ?
 செகம்பணி திகம்பர சிதம்பர நடேசனே
 சிற்சொருபானந்தனே.

6

ஆயிரங்கிரணம்விடு பானு பதினாறு பத்
 ததிகாரம் வந்திறந்தால்
 அம்போருகத்திலுறை பிரமனுக்கோர்பகல்
 அங்கவன் கோடிஅழியின்
 மாயனுக்கோர்பகல் நூறுநூறுயிரம்
 மாலிறந்தால் எமக்கோர்
 மாத்திரைப் போதேனும் இல்லையெனவேஉள
 மகிழ்ந்து சற்றே நகைத்தும்
 தூயநகை யெரியினாற் பிரபஞ்சம் யாவையுஞ்
 சுட்டுவெண் சாம்பலாக்கிச்
 சுட்டசாம்பலை யெடுத்துத் தரித்துச் சருவ
 சூனிய மயானத்திலோர்
 சேயிழையுடன் தனித்து ஆனந்த நிர்த்தமிடு
 தெய்வமிங்கு என்னையாள்வாய்
 செகம்பணி திகம்பர சிதம்பர நடேசனே
 சிற்சொருபானந்தனே.

7

உருவல்ல அருவல்ல உருவருவுமல்ல இங்கு
 ஒருவிதத்து அறிவதல்ல
 ஒன்றல இரண்டுமல உள்ளல்ல வெளியல்ல
 ஒன்றினும் தோய்வதல்ல
 இருளல்ல ஒளியல்ல இலதல்ல உளதல்ல
 இன்பத் துன்பங்களல்ல
 இலகுநற் சித்தல்ல விலகரு மசித்தல்ல
 ஈறுமுதலுடையதல்ல
 மருளுடன் பகலின் நி இரவின் நி நின்றவர்கள்
 மாசற்ற மன விவளியெனும்
 மாகனக சபைநடுவிலே என்றும் ஒழியா
 மனோலயானந்தமயமாய்த்
 தெருளென்று நின்றநின் குஞ்சிதபதத்தையென்
 சிந்தைமற வாதுகண்டாய்
 செகம்பணி திகம்பர சிதம்பர நடேசனே
 சிற்சொருபானந்தனே.

8

சத்தி பாதாளத்தின் அப்புறத்தே ஏக
 சரணபங்கய முயலகன்
 சந்தொடியவே உதைத்து அண்டகோடிகளின்மேல்
 சடாடவி யெலாம்விரித்துக்
 கைத்தலங்களும் நிறுவி வைத்திடு புயங்களும்
 கருணை வளரும்குஞ்சிதக்
 கஞ்சமலரடி ஒன்றும் விஞ்செண் திசாமுகங்
 களையுங் கடந்துநிற்க

மொய்த்த நூரூயிரங் கோடி சூரியர் சந்த்ரர்
முதலொளி யெலாமழுங்கி
மூழ்கவொரு மேனிஒளி காட்டிநின் ருடுமுன்
முடிவில்நடனம் கொஞ்சமோ
சித்தமாகிய சபையி னுள்ளே யடங்கிடும்
தெய்வீக மென்னசொல்வேன்
செகம்பணி திகம்பர சிதம்பர நடேசனே
சிற்சொருபானந்தனே.

9

கைத்தல மிரண்டினுஞ் சங்கு சக்ராயுதங்
காட்டியே ரட்சிப்பதும்
கண்டகண்டங்களையெலாம் படைத்தருள் பெரிய
கமலாசனத் துறைவதும்
மத்தகய கும்பமுலை வனிதையர்கள் நடமாட
வண்டுக்கீதம் பாடவே
மண்டு கற்பகநிழலில் அண்டர்தொழ அரியணையில்
வாமும் இந்திரபதமுமே
எத்தனை யடைந்தாலும் அத்தனையும் வெகுதுயரம்
எனவெறுத்தே எனக்குன்
இணையில் ஆனந்தங்களைக் கண்டிருக்கமேல்
இட்டபித்து இன்னம்இன்னம்
செத்துப் பிறக்கினும் ஒருகாலும் ஒழியாது
திருவுளம் இரங்கி யருள்வாய்
செகம்பணி திகம்பர சிதம்பர நடேசனே
சிற்சொருபானந்தனே.

10

உன்னுடைய நடனத்தை உள்ளபடி ஒளியாமல்
 ஒருநிமிட மாகிலுங் கண்டு
 உத்தமர்கள் பெற்றிடுவர் முத்தியினை என்றென்று
 உரைக்குமறை யுண்மையானால்
 முன்வந்த சனனத்திலே எனக்குக் கண்டு
 முடியக் கிடைத்ததனால்
 முற்பந்தம் ஓடிவிடும் இப்பந்தம் வாராது
 முடியுமுன் இப்பவத்தே
 புன்மையறிவோடாகி லும்காண வருகின்ற
 பொலிவினான் மேற்பிறப்பு
 போனதே போவதற் கேதுஈதாதலால்
 புண்ணிய மிகுந்தவிந்தச்
 சென்மமன்றோ சென்மம் மெண்பத்து நான்குநூ
 ருயிரம் சென்மத்தினும்
 செகம்பணி திகம்பர சிதம்பர நடேசனே
 சிற்சொருபானந்தனே.

11

ஸ்ரீ சிதம்பர நடேசர் திருவருட்பா

முற்றிற்று.

12 ஸ்ரீ அசபா நடனப் பதிகம்

நீடுசந்த் ரோதயம் டோல்வதன மசையவருள்
 நிறைகமல நயனமசைய
 நின்றுநதி மதியசைய வொன்றுசடை முடியசைய
 நிகழ்மந்த காசமசையத்
 தோடலர் செவந்தியந் தோடசைய மார்பில்
 தொடுத்தசெங் குவளையசையத்
 துங்கமழு மானசைய வங்கதஞ் சதகோடி
 குரியர்கள் போலசையமால்
 தேடுமர வக்கிண் கிணிப்பாத மசையவொரு
 செம்பொன்மலை வல்லியசையச்
 செய்யகும ரேசர்நடு நின்றசைய நவரத்ன
 சிம்மா சனத்திருந்தே
 ஆடுமுன் னசபநட மடியனென் றுங்காண
 அருளுவாய் தியாகேசனே
 அசைவில்கம லேசனே யசபா நடேசனே
 ஆனந்த வுல்லாசனே.

தத்துவ சொரூபமுந் தத்துவா தீதமுந்
 தத்வகர்த் தாவுமென்றுஞ்
 சகளா களாதீத சந்தோஷ சல்லாப
 சருவகு னியவஸ்துவும்
 நித்திய நிராமய நிராதங்க நிர்த்தொந்த
 நிர்க்குண நிராதாரமும்
 நிர்மல நிராபாச நிர்சங்க நிர்விகற்ப
 நிஷ்ப்ரபஞ் சச்சோதியாய்ச்

கத்தபூ ரணசச்சி தானந்த முஞ்சோம
 சூரிய ரனந்தகோடி
 துங்கவொளி கங்குலென மங்கவரு மோர்தந்
 சொருபப்ர காசமும்விடா
 அத்துவித சித்தாந்த முத்திநீ யானதால்
 ஆரறிவர் தியாகேசனே
 அசைவில்கம லேசனே யசபா நடேசனே
 ஆனந்த வுல்லாசனே.

2

உதனமுங் கருணைசடை மகுடமுங் கருணைசெவ்
 வடிவமுங் கருணைகழுநீர்
 ஷாலையுங் கருணைசெவ் வந்தியுங் கருணையின
 மானுமழு வுங்கருணைமேல்
 உதரமுங் கருணைகங் கணவரவ முங்கருணை
 உழுவையத ஞங்கருணைபை
 புரககிண் கிணிதழுவு சரணமுங் கருணை அரு
 குமையம்மை யுங்கருணைவேல்
 மதலையுங் கருணைபல சிங்கஞ் சுமந்திடும்
 மணிப்பீட முங்கருணைமேல்
 வளரண்ட கோடிகளெ லாம்வாழ ஆரூரில்
 வாழ்வதுங் கருணைபாசம்
 அதிரநட மிடுமசபை யுங்கருணை நின்கருணை
 ஆரறிவர் தியாகேசனே
 அசைவில்கம லேசனே யசபா நடேசனே
 ஆனந்த வுல்லாசனே.

3

கருணைவா ரிதியேகு னாதிசய மேபூர்ண
 கற்பதரு வே அனந்தங்
 கலைமதிய மேஞான பாநுவே தேடாத
 கண்ணின்வளர் கருவூலமே
 திருவருட் செல்வமே யானந்த வாழ்வே
 தெவிட்டாத தெள்ளமிர்தமே
 செங்கரத லாமலக பலமே செகத்தையாள்
 தேவர்கள் சிரோரத்னமே
 ஒருபரப் பிரமமே யென்றுனைப் பாடினான்
 உல்லாசமா யாடியே
 ஒண்பூர னானந்த விற்பவமு தினைமேவ
 உனதுள மகிழ்ந்தருளுவாய்
 அருணகண பணவுரக கிண்கிணிக் காலனே
 அழகார் தியாகேசனே
 அசைவில்கம லேசனே அசபா நடேசனே
 ஆனந்த வுல்லாசனே 4

மண்டலந் தன்னிலா ருரென்னு முண்டக
 மலர்ந்தமூ லாதாரமும்
 மண்டனந் தஞ்சந்தர சூரியர்கள் போல்வதனம்
 வயங்கிடுங் கரியமேக
 கண்டனா முன்றனையு மண்டகோ டிகளின்ற
 கவுரியையு மென்னையாளுங்
 கந்தசா மியையுமரு டருகழற் காலிலே
 கட்டுமா டவரமென்னுங்

குண்டலியு மொன்றுகிண் கிணியென்று நாதமுங்
 கொள்விசுவ மாதாரமாய்க்
 கொண்டோடி மீளவும் ப்ராணனீ தென்னுமுன்
 குலவுமச பாநடத்தை
 அண்டத்தி லுள்ளபடி பிண்டத்தி னுன்காண
 அருளுவாய் தியாகேசனே
 அசைவில்கம லேசனே அசபா நடேசனே
 ஆனந்த வுல்லாசனே.

5

படியாட மேலண்ட பாதாள மாடஇப்
 பார்தாங்கு பாந்தளாடப்
 பானுமதி யாடமறை யாடவய னுடவிரு
 பத்மலோ சனனுடவான்
 முடிவிலா வமரர்களு முனிவர்களு மாடஅலை
 மோதுமெழு கடலோசைபோல்
 முழவுமத் தளதாள சங்கநா தம்பெரிய
 மூதண்ட முகடளப்பச்
 செடிகுடி லை மாயையிரு திரைவளைத் தேமலஞ்
 சிதையதிந் திமிதியென்றே
 செங்கனக தண்டதனில் வீற்றிருந் தாடுமுன்
 திருந்துமசபா நடத்தை
 அடியனேன் காணமுன் பென்னதவ மாற்றினேன்
 அருளுவாய் தியாகேசனே
 அசைவில்கம லேசனே அசபா நடேசனே
 ஆனந்த வுல்லாசனே.

6

வம்பான தனுகரண புவனபோ கங்கடிய
 வல்லிரு ளெனப்போகவும்
 வளர்காம மாயையும் பஞ்சமல முங்கொடிய
 வலியவினை விட்டோடவும்
 கெம்பீர நாதநா தாந்தமுஞ் சத்தியங்
 கிளர்வியா பினிசமனையுங்
 கிட்டவரு முன்மனை வியோமரு பியுமன்பர்
 கிட்டிடு மனந்தையமுதக்
 கம்போ லனாதையு மனசிருதை யஞ்சந்த்ரர்
 கதிரவ ரனந்தகோடி
 கங்குலென வெங்கும்ப்ர காசித் தொலித்திடக்
 கட்டு மரவக்கிண்கிணி
 அம்போ ருகச்சரணை அடியனேன் முடியிவ்வைத்
 தருளுவாய் தியாகேசனே
 அசைவில்கம லேசனே அசபா நடேசனே
 ஆனந்த வுல்லாசனே.

7

ஊனந் தவாமல மெனுங்கோடை தணியவும்
 உற்ற மாயேயமென்னும்
 ஒழுகுபெய ரழியவும் மாயையெனு மொழியாத
 வுடலமூக் கொழியவுமுனே
 யினந் தருந்திரோ தானமென் றிடவரு
 மிளைப்பாற வுங்கன்மமா
 மீடில்வட வாழுகச் சூடுபோ கவுமெனை
 யிருந்தபடி யிப்படியிலே

தானந்த மடிநடுவு மில்லாமை பெருகியே
 தன்கருணை யூற்றெடுத்துத்
 தங்கிடும் பரையாதி யென்றிடுந் திரைவீசிச்
 சார்ந்திடுஞ் சொருபசச்சி
 தானந்த வெள்ளத் தழுத்திவிடு நின்னுடைய
 காலினால் தியாகேசனே
 அசைவில்கம லேசனே அசபா நடேசனே
 ஆனந்த வுல்லாசனே.

பொல்லாத விருண்மனையை நில்லாத வாழ்வைவெகு
 புழுமலங் கட்டுபொதியைப்
 புண்புலால் நாறிடும் புலைக்கலத் தைத்தினம்
 புதுமைதரு பொய்ப்புரட்டை
 நல்லோ ரெறிந்திடும் பாண்டத்தை நாய்நரிகள்
 நாடிடும் பீழையுடலை
 நானென்று மெனதென்று நானடு விராமனீ
 நானா யிருக்கவைப்பாய்
 கல்லாலி னீழலி லிருந்தகற் பகமே
 கருணையங் கடலமுதமே
 கரும்பினின் கட்டியே யொருவர்பூ னாத
 கவுத்துவ மகாரத்னமே
 அல்லாரு மணிகண்ட வகளங்க துங்கத்ரி
 யம்பகத் தியாகேசனே
 அசைவில்கம லேசனே அசபா நடேசனே
 ஆனந்த வுல்லாசனே.

பொன்னையும் மண்ணையும் பெண்ணையும் பொருளென்று

போய்க்கடலி லேவிழுந்து

போம்வழிகள் காணாமல் முன்தவத் தாலுனது

பொன்னடிப் பிணைபிடித்த

என்னையுங் கைதந் தெடுத்திரட் சித்தனை

இன்னமு மிரங்கியிங்கே

யேகாந்த மாகவே யின்பபூ ரணவீட்டி

லிறுமாந் திருக்கவைப்பாய்

தன்னிகரி லாதசிவ ஞானதே சிகனே

சிதம்பர சபாநாதனே

தண்கயிலை நாதனே சகலபுவ னேசனே

சரவணோற் பவன்சகத்துக்

கன்னையுட னவரத்ன சிங்கா தனத்திருந்

தருளுந் தியாகேசனே

அசைவில்கம லேசனே அசபா நடேசனே

ஆனந்த வுல்லாசனே.

10

ஸ்ரீ அசபா நடனப் பதிகம்

முற்றிற்று.

13 ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி திருவருட்பா

ஆங்கமல வதனமும் பொழிகருணை நயனமும்
 புன்முறுவல் நிலவெறிப்பும்
 பொலிசடா டவியும்அதில் உறைநிலா மதியும்ஒளி
 புனைகுழை இலங்குகா தும்
 தேங்குபர மானந்த சின்மயா காயமாம்
 சித்திஅருண் முத்திரையுமேல்
 சிவானுபவ நீங்கினோர் சேரஅருள் செபமாலை
 சிவஞான புத்தகமும்ஓர்
 வேங்கையத னுடையும் சரற்கால மதிகோடி
 வெள்ளம்எனநிறை வடிவமும்
 மேலான தெய்வம்நாம் அன்றிவே நில்லைஇது
 மெய்யென்று எடுத்தகனலும்
 ஓங்கவட ஆலடியில் உறைகின்ற தெய்வமே
 உணையன்றி வேறுநினைவேன்
 ஒன்றுகி ஆனந்த உருவாகி என்னுயிர்க்கு
 உயிரான பரமசிவமே.

1

சீராரும் நின்சரண தேஜோமயானந்த
 தெரிசனங் காட்டுபகலே
 தேகாதியாகும் ப்ர பஞ்சஇருளாகியே
 திண்டாடும் மும்மலப்பேய்
 போராடுது என்னுடன் நான்ஏழை அதனுடன்
 போராட முடிவதில்லை
 புலையாடல்ஒருநாள் இரண்டு நாளோஇது
 பொறுக்கவும் படுவதில்லை

ஆரோடுசொல்லியென் குறைஆறுவேன் எனக்கு
 அன்னையே அப்பனேஉன்
 ஆறுதலையன்றிவே நில்லைநீ நழுவவிடின்
 அடியேன் அலைந்துபோவேன்
 ஓராலின் நிழலில் உறைந்துசநகாதியர்க்கு
 உள்ளபடி அருள் தெய்வமே
 ஒன்றாகி ஆனந்த உருவாகிஎன்னுயிர்க்கு
 உயிரான பரமசிவமே.

2

இரவிசதகோடிகள் இருட்டென்ன ஒளிவெயில்
 எறிக்கும் ப்ரசண்டபானு
 எண்ணிலாமதிவடவை என்னவே குளிர்நிலா
 எழுகின்ற சந்த்ரோதயம்
 அரிபிரமர்இந்த்ராதி செல்வம்நல்குரவென்னும்
 அளவிலாப் பெரியசெல்வம்
 அண்டகோடிகளை அணுஎன்றகுணமேருகிரி
 அமுதை வேம்பென்ற அமுதம்
 பெரியபிரமப்பிரளயம் சிறியதுளிஎன்று
 பேசுங் க்ரு பாம்புராசி
 பிரபஞ்சமதனிலுள தெய்வம் எல்லாமும்
 பிறந்தலையும் என நகைத்தே
 உருவினில்அநாதியே உற்ற சித்ருபியாய்
 உறைகின்ற பரதெய்வமே
 ஒன்றாகி ஆனந்த உருவாகிஎன்னுயிர்க்கு
 உயிரான பரமசிவமே.

3

தந்த்ரகலை அறிவனோ மந்த்ரகலை அறிவனோ
 சாரும் உபதேச கலையில்
 தந்தகயிலாச பாரம்பரியமாகவரு
 சம்ப்ரதாயம் அறிவனோ
 அந்தர த்துயர்மலைத் தேனினுக்கோர்முடவன்
 ஆசைவைத்தது போலவே
 ஐயனே நின்னருளை அடைவதற்காசைவைத்து
 அடியன்முகம் விங்கிநின்றேன்
 சந்த்ரசேகர சுகள நிட்கள தயாபர
 சதாசிவ சிதாகாயமாம்
 சபாநாத சுந்தரானந்த கல்யாணகுண
 சர்வேசதேவதேவே
 உந்துந் தரங்கமெறி கங்காதரா கயிலை
 உறைகின்ற பரதெய்வமே
 ஒன்றுகி ஆனந்த வருவாகிள்ளுயிர்க்
 குயிரான பரமசிவமே.

4

பொல்லாத பாவங்கள் கோடானகோடியிப்
 புவிமிசையி லோர் வடிவமாம்
 புலையனேன்உனை மறந்தனுதினஞ் செய்துவரு
 பொல்லாதவினை யெண்ணிலேன்
 அல்லாருமலமாயை கருமங்கள் அணுகாத
 அகள நிட்பிரபஞ்சமாம்
 அகளங்ககூத்தநித் தியானந்த அனுபவம்
 அணுவளவும் வந்ததில்லை

நல்லார்மு னணுகாத யமதூதர் கொண்டுபோய்
 நரகிலே வீடுவரென்று
 நடுநடுங்காநின்ற துள்ளம் உனை நம்பினேன்
 நம்பினேன் வடகயிலையாய்
 உல்லாசபரமகுரு நாதனே ஆலடியில்
 உறைகின்ற பரதெய்வமே
 ஒன்றுகிஆனந்த வருவாகி என்னுயிர்க்
 குயிரான பரமசிவமே.

5

பெரியபரமானந்த பரமசுகவாழ்விப்
 பிறப்பிலே வருவதன்றிப்
 பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல்லாமும் விட்டுதறியே
 பெண்ணுசை மண்ணுசையும்
 இரணியத் தாசையுஞ் சீயென்று விட்டெறிந்
 தேகாந்தமாயிருந்தால்
 இவ்வுலகி லிடரே தும் இல்லாமல் வருமின்பம்
 யாவர்க்கும் இல்லையென்று
 தெரியமறை சொல்லவும் பெரியவர்கள் சொல்லவுந்
 தீரத் துறந்திராத
 சிறியனிவ னென்றோ பராமுகமதாகவே
 தேவரீர் நின்றசெய்தி
 உரிய துறவுடன் ஞானம் உதவுவதும் நீரன்றி
 ஒருதெய்வம் வேறில்லையே
 ஒன்றுகிஆனந்த வருவாகி என்உயிர்க்
 குயிரான பரமசிவமே.

6

சரியைதனில் வல்லனோ கிரியைதனில் வல்லனோ
 தகுயோக மதில்வல்லனோ
 தவமதனில் வல்லனோ உபரதியில் வல்லனோ
 தருபத்தி தனில்வல்லனோ
 அரிபிரமர்காண அகண்டபூரணசச்சி
 தானந்த சிவஞானமாம்
 அதையுணர வல்லனோ ஆகாதபிரபஞ்சம்
 அதையுணரும் வல்லமையிலே
 பெரியனே ஆயினும் மேலான அனுபவம்
 பெற்றவர்கள் போலிருந்து
 பெருங்கபடநாடகம் நடிப்பேற்கும் நின்னருட்
 பிரகாசமாகுமோசொல்
 உரியபரமானந்த நிர்த்தனே வடகயிலை
 உறைகின்ற பரதெய்வமே
 ஒன்றாகி ஆனந்த உருவாகி என்னுயிர்க்கு
 உயிரான பரமசிவமே.

7

மோகந்தரித்தவர்கள் மாதரைக்கூடியே
 மோகந்தணிப்பர துபோல்
 முதுபசிதரித்தவர்கள் அன்னம்புசித்துலகில்
 முதுபசி தணிப்பர துபோல்
 பாகந்தரித்தவர்கள் சற்குருவினோக்கப்
 பயோததி படிந்தேபிர
 பஞ்ச வெப்பந் தணிப்பார்க ளென்றாகமம்
 பலகலைகள் சொல்லவும்கேட்

டாகந்தரித்தமல வடவையாற் குடுண்டுஎன்
 ஐயனே நின்கடைக்கண்
 ஆனந்தஅருண்மழையின் மூழ்கவழி பாராமல்
 அவமாக நாள்கழித்தேன்
 ஊகங்கொடுத்தருளை அடையும்வழி அருளுவாய்
 ஒங்கு குருபர நாதனே
 ஒன்றுகி ஆனந்த உருவாகி என்உயிர்க்கு
 உயிரான பரமசிவமே.

8

பொன்னினை விழுங்குமொரு ரசகுளிகைபோலவும்
 பூதவிருள் தனைவிழுங்கும்
 பூர்ணசந்த்ரோதயம் போலவும்சந்திரன்
 பொன்னொளியை உள்விழுங்கும்
 னன்னும்ஆயிரகோடி சூரியர்கள்போலவும்
 வல்இரும் பினைவிழுங்கும்
 மண்டுகனல்போலவும் உப்பினைவிழுங்கிடும்
 வாரிநீரைப்போலவும்
 என்னைநீஉள் விழுங்கிக்கொண்டு இருப்பதுஇனி
 எக்காலம் எக்காலமென்று
 ஏழையேன் அழுதழுது வாடவும் திருவுள்ளம்
 இன்னமும் இரங்கவிலையே
 உன்னருள்இரங்குநாள் எந்தநாள் ஆல்அடியில்
 உறைகின்ற பரதெய்வமே
 ஒன்றுகிஆனந்த உருவாகி என்உயிர்க்கு
 உயிரான பரமசிவமே.

9

அண்டர்தொழுமிந்த்ரார்தி வாழ்வையும் விரும்பிடேன்
 அட்டசித்தியும் விரும்பேன்
 அகிலகலைஞானமும் விரும்பிடேன் உலகுபுகழ்
 அரியகீர்த்தியும் விரும்பேன்
 பண்டைமலம்எல்லாம் ஒழித்து நின்னருள்பெற்ற
 பழையஅடியார்க ளடியார்
 பாததாமரைக ளென்றலையின்மேல் வைத்தருட்
 பார்வையால் இருள் அகற்றித்
 தொண்டுசெய்தரிய பரமானந்தவெள்ளந்
 துதைந்துவினை யாடிஉலகந்
 தோன்றாமல்இறுமாந் திருக்கின்ற பெருவாழ்வு
 தொண்டனேன் வேண்டினேன்வண்டு
 உண்டிடுங்கொன்றையணி அண்டர்நாயக கயிலை
 உறைகின்ற பரதெய்வமே
 ஒன்றாகி ஆனந்த உருவாகி என்னுயிர்க்கு,
 உயிரான பரமசிவமே.

10

ஸ்ரீ தட்சிணாமூர்த்தி திருவருட்பா
 முற்றிற்று.

14 ஸ்ரீ ஆபதுத்தாரணர் மாலை

காப்பு

விண்ணார் மலர்ப்பொழில் சூழ்காழி மாமலை மேலமர்ந்த
தண்ணார் மதிபுனை வேணியன் ஆபதுத் தாரணன்மேல்
பண்ணாரப் பாடிய மாலைக்கு மாமுகன் பாதமும்நீள்
கண்ணு நிரண்டுள கந்தன்பொற் பாதமுங் காத்திடுமே.

நூல்

சீர்கொண்ட செம்பொற் நிருமேனி யுஞ்செம் முகமலருங்
கார்கொண்ட சடையுந் தண்டா யுதமுங் கணங்களெட்டுங்
கூர்கொண்ட மூவிலைச் சூலமுங் கொண்டருள் கூர்ந்த
கொன்றைத்
தார்கொண்ட வேணியனே காழி யாபதுத் தாரணனே 1

தெள்ளும் புழுகும் பனிநீருங் குங்குமச் சேறுஞ்செந்தேன்
விள்ளும் மலரும்நின் பாதத்திற் சாத்தி விடாமலின்பங்
கொள்ளும் படியன்பு தந்தெனை யாண்டருள் கூற்றுவனைத்
தள்ளும் பதாம்புயனே காழி யாபதுத் தாரணனே. 2

சாயாத சூலதண் டாயுத னேபச்சைச் சட்டையனே
வேயார்விண் ணோர்தொழு மேனிய னேயென் மிடி
தவிர்ப்பாய்
வாயார வுன்னைத்துதிப்போர்க்கு வேண்டும் வரமளிப்பாய்
தாயா கியஅப்ப னேகாழி யாபதுத் தாரணனே. 3

வட்டையொப் பாகு மினியசொல் மாதர் மயக்கத்திலே
பட்டையப் பாமிக யானினைத் தேன்பண்டிருவர்க்கெட்டா
நெட்டையப் பாமறை காணாத சேவடி நீயருள்வாய்
சட்டையப்பா வடுகா காழி யாபதுத் தாரணனே. 4

மட்டுப் படாத யமதூதர் வந்து வளைத்துடலைச்
சட்டுப் பலபொடி யாக்குமுன் காத்தருள் தோடணிந்த
பட்டுப் புயத்தினுந் தண்டா யுதத்தினும் பாதத்தினுந்
தட்டுப் புழுகணி யுங்காழி யாபத்துத் தாரணனே. 5

நெறியும் பொறியுந் தலமும்மெய்ஞ் ஞானமும் நீடறிவும்
பொறியும் புகழும்கொடுத்தருள் வாய்புரம் காய்ந்தவனே
குறியும் குணமும் கடந்தவ னேகுழக் கன்றுகட்டுந்
தறியின்கண் வந்தவனே காழி யாபதுத் தாரணனே. 6

அடியார் மனத்தில் நினைத்த கரும மனைத்துமங்கே
முடியாத தேது முடித்தருள் வாய்முரு காரலங்கல்
கடியார் மலர்க்கொன்றை மாலிகை சூடிய கண்ணுதலே
தடியேந்திய கையனே காழி யாபதுத் தாரணனே. 7

முட்டற வாழும் பெருஞ்செல்வ மும்முத் தமிழ்க்கல்வியும்
எட்டுணை யேனுங் கொடுத்துண் டிருக்க எனக்கருள்வாய்
வட்ட மதிச்சடை யானே சிகர மலைக்கமர்ந்த
சட்டம் உடையவனே காழி யாபதுத் தாரணனே. 8

பொய்யா கியபுவி வாழ்க்கைக் கடலிற் புகுந்தழுந்தி
மெய்யாம் இதுஎன நம்பிவிட்டேன்வினை யேனைக்கண்பார்
மையாடு கண்ணியர் பின்செலத் தாரு வனத்திற்சென்ற
சைவா கமப்பொருளே காழி யாபதுத் தாரணனே. 9

நிலக் கயல்விழி மாணர் கலவியின் நேசம்வைத்தே
ஆலைக் கரும்பது போலாய் விடாதுன் னருள்புரிவாய்
வாலைக் கலைமதி வேணியனே வடுகா அடியார்
சாலத் தொழும்ஐய னேகாழி யாபதுத் தாரணனே. 10

செந்தமி ழோர்தொழும் தண்டா யுதமும் திருவழகும்
கந்தர மும்பச்சைக் கஞ்சகம் தானும் கருதரிய
இந்தணி வட்டச் சடையும் கண் மூன்றும் இருபதமும்
சந்ததமும் மறவேன் காழி யாபதுத் தாரணனே. 11

படிக்கும்தண் டாயுத மென்பார்க்கு நோய்வினை பற்றறுப்பம்
பிடிக்கும்தண் டாயுதம் எண்ணருங் கோடிப்ர மாண்ட
மெல்லாம்
முடிக்கும்தண் டாயுத மூதண்டந் தாண்டும் முகுந்தன்
சென்னி
தடிக்கும்தண்டாயுதனே காழி யாபதுத் தாரணனே. 12

அரம்பிடிக் கும்கண்ணி னுராசை மேற்கொண்
டலைவதெல்லாம்
வரம்பிடிக் கும்கருத் துண்மைகண் டார்க்கில்லைவந்தருள்கூர்
உரம்பிடிக் கும்துட்ட வேதாள பூதத்தை யோட்டிவெட்டித்
தரம்பிடிக் கும்வடுகா காழி யாபதுத் தாரணனே. 13

பெருகா ரணியத்தில் யான்சென்ற போதும் பெரும்
பொருளால்
வருகாதல்கொண்டிர வில் துயில்போதுமிம்மண்டலத்தில்
துருவா தியர்கள் சபையுள்செல் போதும் துணையெனக்கு
வருவா யுனைநம்பி னேன்காழி யாபதுத் தாரணனே. 14

செம்மலை மீதினில் சாமள கஞ்சகம் சேர்வடிவும்
அம்மலை போலும்நற் றண்டா யுதமும்கொண்டன்புடனே
எம்மலை வேதம் தவிர்த்தருள்வாய் கடுவேந்திவிண்ணோர்
தம்மலை வோட்டும் தமிழ்க்காழி யாபதுத் தாரணனே. 15

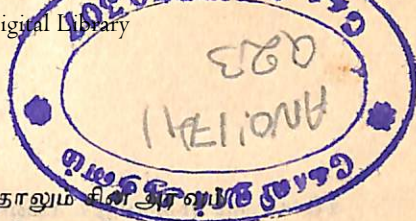
மாடும்தண் டாமம்அணிந்திடும் மைந்தரும் மாதர்களும்
வீடும்தண் டாமம்எனமகி ழாமல்உன் மென்மலர்த்தாள்
பாடும்தண் டாத்தமிழ் ஈந்தருள் பூத பசாசுகளைச்
சாடும்தண் டாயுதனே காழி யாபதுத் தாரணனே. 16

வெடிக்கும் பரவை முரசதிர் காமனை வீறழியப்
பொடிக்கும் கனல்விழிப் புண்ணிய நேபுவி யோர்கள்
நெஞ்சம்
துடிக்கும் பொல்லாத பிசாசுகள் தம்மைத் துரத்திவெட்டி
அடிக்கும் தண்டாயுத நேகாழி யாபதுத் தாரணனே. 17

இலையென் றெருவர்க் கிதம்சொல்லியென்றும்இரங்கிநில்லா
நிலையென்று நீ அளித் தாண்டருள் வாய்நித்த நேபுகலி
மலையொன் றியவடு கேச கங்காள வயிரவனே
தலையொன் றியகைய நேகாழி யாபதுத் தாரணனே. 18

பாடிக்கொண் டாடிப் பணிந்திடும் அன்பர்தம் பாதமலர்
சூடிக்கொண் டாடித் திரிந்திட வேயெனைத் தொண்டு
கொள்வாய்

தேடிக்கொண் டாடி வநுவோர்கள் வல்வினைச் சிக்கை
[யெல்லாம்
சாடிக்கொண் டாடிய வாகாழி யாபதுத் தாரணனே. 19

தெவ்விடத் தாய திசைபிழைத் தாலும் கிள அரவுந் தாலும்
கவ்விடத் தான்வெய்ய கான்நடந் தாலும்கருதரிய
எவ்விடத் தேனும் இருந்தாலும் என்றன் இடரை யெல்லாம்
தவ்விட நீவரு வாய்காழி யாபதுத் தாரணனே. 20

நீடும்தண் டாயுதம் நித்தம்தண் டாயுதம் நித்தம்அன்பர்
தேடும்தண் டாயுதம் ஈரே மூலகமும் சேவித்துக்கொண்
டாடும்தண் டாயுதம் அண்டா து பேய்கள் அலறிவிழச்
சாடும்தண் டாயுத னேகாழி யாபதுத் தாரணனே. 21

வங்கம் கலிங்கம் குலுங்கம் தெலுங்கம் மராடம்முதல்
எங்கெங்கும் போக இடர்வரும் போதும் இனிமையுடன்
அங்கங்கு நீ துணை யாய்வரு வாய்அந்தி வான்மதியம்
தங்கும் சடாடவி யாய்காழி யாபதுத் தாரணனே. 22

ஈனம் தரும்இதென் றெண்ணு மலேயிடும் பான்மெலிந்திங்
கூனம் தரும்இந்தச் செல்வருக் கிச்சை யுரைஉரைத்தேன்
வானம் தரும்உம் பருக்காய் அவுணரை மாட்டிநல்ல
தானம் தரும்அண்ண லேகாழி யாபதுத் தாரணனே. 23

அடிக்குள் பணியும்நின் அன்பரைக் காயும் அவர்உடலை
வெடித்துப் பொடிபட நீவிழிப்பாய் எட்டுவெற்பும் செற்றே
இடித்துப் பொடிபட வல்லா யுதம்பதி னெட்டும் உன்கைத்
தடிக்குப் பெரியதுண் டோகாழி யாபதுத் தாரணனே. 24

உளப்பரி வில்லவர் தம்மில்லில் சென்றங் குரைஉரைத்துக்
கொளப்பரி வான மொழிபல கூறிக் குறைகள் சொல்வீர்
இளைப்பறக் காப்பவன் யாவன்என் ருல்அர விந்தம்எல்லாம்
தளைப்பருஞ் செல்வி வளர்காழி யாபதுத் தாரணனே. 25

கலையாரும் முத்தமிழ்க் கல்வியும் யோகமும் காசினியில்
நிலையா கியபெருஞ் செல்வமும் நீதியும் நீயருள்வாய்
மலையாசன வடுகேச கங்காள வயிரவனே
தலைமாலை சூழ்புய னேகாழி யாபதுத் தாரணனே. 26

வாட்கொண்ட கண்ணியர் மாயையில் வீழ்ந்து மருண்டுபல
நாட்கொண்ட தீயேனை யாட்கொண்டு காத்தருள்
[நல்குவையோ
கோட்கொண்ட காலனுக் கஞ்சிய பாலனைக் கூர்ந்தளித்துத்
தாட்கொண்டு காத்தவ னேகாழி யாபதுத் தாரணனே, 27

நிட்டைக்குள் வாழ்வும் நின்னடி போற்றவும் நேர்ந்தறியா
வொட்டைச் சடலத்தை யான்எடுத் தேன்ஒளி ஓங்குசெம்
பட்டைப் புனைந்த புயமீது மாயவன் படிவந்தந்த [பொற்
சட்டைக் கிடந்தந் தருள்காழி யாபதுத் தாரணனே. 28

சொல்லா கியபொருள் எல்லாம் உணர்ந்துனைத்தோத்திரிக்க
வல்லார் தமைத்தொழ வல்லான் எனஎன்னை வைப்ப
[துண்டோ
கல்லாற் சிலைதொட்ட நல்லார் எல்லார்க்கும் கதியளிக்கும்
சல்லாபம் ஆனவ னேகாழி யாபதுத் தாரணனே. 29

இந்திரன் வாழ்க்கையும் நான்முகன் வாழ்க்கையும்
[ஈர்ந்துளவோன்
நந்தமில் வாழ்க்கையும் பெற்றாலும் நின்னடியார் களுக்குப்
புந்திசெய் வாழ்க்கையை ஒவ்வாது காண்ஒளி பூண்டஇளஞ்
சந்திர சேகரனே காழி யாபதுத் தாரணனே. 30

ஸ்ரீ ஆபதுத்தாரணர்மாலை

முற்றிற்று.

15 ஸ்ரீ செல்வமுத்துக்குமாரசுவாமி திருவருட்பா

மதிவதனம் ஆடஇரு காதின் நவ ரத்னமணி
 மகரகுண் டலமாட நாள்
 மலர்புண்ட ரீகவிழி யாட அருளாடமன
 மகிழ்மந்த காசமாடக்
 கதிருதயம் ஆயிரம் கோடியென வேயிலகு
 காருண்ய மேனி யாடக்
 கனவஜ்ர புயவலயம் ஆடவண் டாடக்
 கடப்பமலர் மாலையாட
 விதமணி இழைத்தபரி புரமாடு சரணை
 விந்தங்களாட நீள் கை
 வெற்றிவேல் ஆடமயில் ஆடஎன் கண்முன்றி
 வினையாட வோடி வருவாய்
 முதுமறைகள் ஆகம முழங்குபுள்ளுரனே
 முக்கட் குருக்கள்குருவே
 முத்தர்குரு வேயோக சித்தர்குருவே பால
 முத்துக் குமார குருவே.

I

பொன்னெடுங் குன்றே அனந்தசந் த்ரோதயம்
 போலவரு ஞானவொளியே
 பொய்யிருளை நீக்கியிடு மெய்யிரவி உதயமே
 பூரணனந்தசுகமே
 அன்னையினும் அன்புமிகும் அன்புருவ மேஇருவர்
 அறிவரியஒருபிரமமே
 அருமருந்தே அமுத சலதியே யடியார்
 அறிந்த கருவூலமே என்று

உன்னையே பாடிநின்று ஆடியிரு கண்ணில்நீர்
 ஓடரோமஞ் சிலிர்ப்ப
 உள்ளங் கரைந்துருக அடியனேன் ஆனந்த
 வல்லாசம் ஆவதென்றோ
 முன்னைவினை தீர்த்தருளு மன்னனே புள்ளுரின்
 முக்கட் குருக்கள் குருவே
 முத்தர்குரு வேயோக சித்தர்குரு வேபால
 முத்துக் குமார குருவே.

2

அடியருள மண்டபமும் ஐயர்செஞ் சடிலமும்
 அன்னையர்கள் இருவார்வயிறும்
 அம்புயா சனன்விழியும் இந்திராதிபர்தலையும்
 அருமறை அனந்தமுகமும்
 படியுண்ட மால்புயமும் நெடியமயின் முதுகும்
 பரங்குன்று பழனிசெந்தூர்ப்
 பலதலமும் எந்நேரம் விளையாடும் உனதுபய
 பரிபுரபதாம்புயங்கள்
 குடிகொண்ட வஞ்சகம் பொய்கபட நாடகம்
 கொலைகளவு காமமெல்லாம்
 கொள்ளைகொளும் என்னுடைய கள்ள இதயத்திலே
 கூசாமல் என்றவருமோ
 முடியினால் அமரர்கள் வணங்குபுள் னரனே
 முக்கட்குருக்கள் குருவே
 முத்தர்குரு வேயோக சித்தர்குருவேபால
 முத்துக் குமார குருவே.

3

அன்னைசொற்கு ஒருசெவி ஐயர்சொற்கு ஒருசெவி
 அம்மான் துதிக்கு ஒருசெவி
 ஆனைசொற்கு ஒருசெவி வீரர் சொற்கு ஒருசெவி
 அயன் துதிக்கு ஒருசெவிவினோர்
 மன்னர்சொற்கு ஒருசெவி வள்ளிசொற்கு ஒருசெவி
 வான்வனிதை சொற்கு ஒருசெவி
 மறைதுதிக்கு ஒருசெவி அடியர்சொற்கு ஒருசெவி
 வல்லசுரர் சொற்கு ஒருசெவி
 பன்னிரண்டுங் கொடுத்து என்சொல்கேளாமல்
 பராமுகமதா யிருந்தால்
 பாவியேன் மெலிவுகுறை எவர்செவியிலேற்றிப்
 படுந்துயர் களைந்துகொள்வேன்
 முன்னம்மறை நாலும்வந் துன்னு புள்ளூரனே
 முக்கட் குருக்கள் குருவே
 முத்தர்குரு வேயோக சித்தர்குருவேபால
 முத்துக் குமார குருவே.

4

உன்புவனம் என்புவனம் உன்வடிவம் என்வடிவம்
 உன்பொறிகள் எனதுபொறிகள்
 உன்கரணம் என்கரணம் உன்மொழிகள் என்மொழிகள்
 உன்விடயம் என்விடயமென்று
 அன்பினுடனின்னு எனையுன் அன்பர்பெறும் இன்பவடி
 வாகஅருள் ஏகமுதலே
 அண்டருறை யண்டநவ கண்டமும் உவந்தருளும்
 அம்பிகைத்ரி யம்பகரிருந்து

இன்பவமு தேவருக எங்கள்மக னேவருக
 எங்களுயிரே வருகஇங்கு
 எங்கள்தன மேவருக எங்களரசே வருக
 எங்கண்மணி வருகளனவே
 முன்புவந் தவருடன் வினையாடு புள்ளுர
 முக்கட்குருக்கள் குருவே
 முத்தர்குருவே யோகசித்தர்குருவேபால
 முத்துக் குமார குருவே.

5

சந்த்ரன்ஈது என்னவும் பெற்றதாயென்னவும்
 தையையொடு குளிர்ந்தமுகமும்
 தழைந்ததிருவருண்மழை பொழிந்து மலவெப்பம்
 தணிக்குங்க்ருபைப் பார்வையும்
 அந்தமில்லாச் சச்சிதானந்த மாம்வடிவும்
 அழகொழுபுன் சிரிப்பும்
 அத்தந் தரித்திடுசின் முத்திரையும் நின்றிலகு
 அருட் குரவனாகியிங்கே
 வந்திருந்து உன்னடியை என்முடியில் வைத்துலக
 வாதனை எலாம்இறக்க
 மானாத பேரின்ப வாரியினில் வாழஅருள்
 வாலாம்பிகைக்கு மகனே
 முத்திரா மன்பணிய வந்துபுள் னூரில்வாழ்
 முக்கட் குருக்கள் குருவே
 முத்தர்குரு வேயோக சித்தர்குருவேபால
 முத்துக் குமார குருவே.

6

அருவங்கள் நாலன்றி உருவங்கள் நாலன்றி
 அருவுருவ மானதன்றி
 அண்டபகி ரண்டதவ கண்டங்க ளன்றிமேல்
 அழியாத கரணமன்றி
 உருவங்கள் அன்றிஆங் குளபோக மன்றியிர்
 தங்குமுடலங்கள் அன்றி
 உளதன்றி இலதன்றி உட்புறம்பு அன்றிமேல்
 உண்டாகி அழிவதன்றி
 நிருமல நிராதார நிர்க்குணசிதாகாச
 நித்யசகசானந்தமாம்
 நின்சரணே யேநினைவது அல்லாது என்மனம்
 நினைக்குமொருபொருள் வேறிலை
 முருகுவிரி சோலைமலர் பெருகு புள்ளூரில்வாழ்
 முக்கட்குருக்கள் குருவே
 முத்தர் குருவே யோக சித்தர்குருவேபால
 முத்துக் குமார குருவே.

7

உருவங்கள் நாலும்நீ யருவங்கள் நாலும்நீ
 உபயமொன்றானதுவும்நீ
 உலகங்கள் எங்கும்வரு கரணங்கள் யாவும்நீ
 உருவங்கள் எல்லாமும்நீ
 வருபெரிய போகங்கள் யாவும்நீ மண்ணும்நீ
 வாரிமுத லொண்புனலும்நீ
 வடவைமுத லனலும்நீ வாயுநீ வானும்நீ
 மதியும்நீ மார்த்தாண்டன்நீ

அருவங்க ளாமுயிர்கள் யாவும்நீ இன்பத்துன்
 பாவதுவும்நீ என்பதை
 அடியன்எந் நேரமுங் கண்டுகண்டுல்லாசு
 ஆனந்தம் ஆவதென்றோ
 முருகசரவணபவா பெரியபுள்ளூரனே
 முக்கட்குருக்கள் குருவே
 முத்தர்குரு வேயோக சித்தர்குரு வேபால
 முத்துக் குமார குருவே.

8

பாகம்வரு நிமிடத்தில் அகிலசக மெல்லாம்
 படைத்துத் திதித்தழித்துப்
 பரமசக சானந்த சலதிவினா யாடவிடு
 பரமசிவ மாம்உன்னைநான்
 ஏகதேச சத்தில்அய னைப்புடைத்துப் படைத்
 தெதிர்குர பத்மனைக் கொன்று
 இந்த்ராதியோரை ரட்சித்திருந் தாயென்று
 இயம்புவது பெரியபுகழோ
 மாகமுறை தேவர்க்குமனிதர்க்கு முனிவர்க்கு
 மண்ணுண்டை யாம்நீற்றினால்
 வறுமையொடு தேகத்தில் வருபிணிகள் எல்லாமும்
 மரணசன னங்களாகும்
 மோகநோயுந்தவிர அருளுதவு புள்ளூர
 முக்கட்குருக்கள் குருவே
 முத்தர்குரு வேயோக சித்தர்குருவே பால
 முத்துக் குமார குருவே.

9

எள்ளளவில் ஆயிரத் தொன்றளவு பத்திஉன்
 இணையடியில் வைத்தபேர்கட்கு
 இந்த்ராதி பதமும்உயர் சந்த்ர சூரியர்பதமும்
 இமையவர்கள் அரியபதமும்
 தெள்ளுபுகழ் நான்முகக் கடவுள் பதமும்நெடிய
 செங்கண்மால் பதமும் எல்லாச்
 செல்வமும் வருமென்று சொல்லவும் கேட்டும்உன்
 திருவடிக் கன்பிலாத
 கள்ளமா னிடரையொரு காசும் பெறுதசீக்
 கந்தையென் றேவிட்டுநான்
 கற்றமெய் யடியவர்கள் குற்றேவல் செய்யக்
 கடாட்சம்வைத்து அருள்வேலவா
 முள்ளுடைய தாள்முளரி கள்ளுதவு புள்ளுர
 முக்கட்குருக்கள் குருவே
 முத்தர்குரு வேயோக சித்தர்குருவேபால
 முத்துக் குமார குருவே.

10

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமி திருவருட்பா
 முற்றிற்று.

16 ஸ்ரீ சொக்கநாதசுவாமி திருவருட்பா

விநாயகர் துதி

கட்டளைக் கலித்துறை

அவ்வந்தி யீந்திடும் பிட்டினுக் காட்பட்ட வாண்டகைநற்
செவ்வந்தி மேனியன் சொக்கலிங் கேசனைச் செப்புதற்குப்
பவ்வந் திகழு மரவணை யானயன் பாடிஞ்சீர்
ஓவ்வந் திகழ்தரு மைப்பதி வாரண முய்த்திடுமே.

பதினான்குசீர்க் கழிநெடில் விருத்தம்

கந்தர மேனிச் சுந்தர நினது

கழலிணைவினை யன்பொடு பணியேன்

கருதிய வெல்லா மளிக்கு நின்னும்ங்

கனிவொடும் உரைத்திடக் கருதேன்

எந்தையே முக்க ணிறைவனே யெனநின்

றேத்துவா ரினத்தையே நாடேன்

ஏழையேன் பாசப் பவக்கடல் கடந்தே

ஏறுநாள் எந்தநா ளறியேன்

சுந்தத மமரர் தொழுந் தயாநிதியே

சற்குண னந்தவா ரிதியே

சகளநிட் களமா நிறைசுக வடிவே

சாற்றுமா கமமறை முடிவே

சிந்துர முகிலை யினமெனக் கருதிச்

செங்கைநீட் டுறுமெழில் மருவும்

சிகரிசேர் தருமை வளர்சொக்க நாதச்

செல்வமே சிற்சுகோ தயமே.

பாதகந் துணிந்து புரிந்திட வென்போற்
 பழகிய கொடியரிப் புனியிற்
 பார்க்கவு முளதோ நாயினே னுரையே
 படிற்றுரை செய்கையோ அவமே
 தீதுறு மனமோ வஞ்சக பீடஞ்
 சேரிடங் கயவர்தங் கூட்டஞ்
 சிந்தனை பெரியோர் நிந்தனை யாயின்
 தெய்வமே உய்யுமா நெதுவோ
 நாதரூங் கடந்த போதசா கரமே
 ஞானியர் பெறுமனோ கரமே
 நம்புவார் துன்பந் துடைத்திடும் குருவே
 நாலுமைந் தாகிய வருவே
 சீதர னானஞ் சேவடி பணியச்
 சேரல்போல் செழுமுகி லூருஞ்
 சிகரிசேர் தருமை வளர்சொக்க நாதச்
 செல்வமே சிற்சுகோ தயமே.

மன்னிய வண்டப் பரப்பெலாம் வகுத்த
 வள்ளல்நீ யப்பொரு ளொன்றும்
 வறியனே நின்னை யிரந்திலன் நின்ருள்
 மலர்த்துணை மறந்திடா மதியே
 என்னிட முளதா வருள்வையே லெல்லா
 விற்பமு மென்வய மன்றோ
 எந்தையே முக்க ணிருந்துமென் னளவில்
 இவ்வணம் புரிசுத லழகோ

தன்னிக ரில்லாத் தத்துவ நிலையே
 சாற்றருஞ் சற்குண மலையே
 தமிழனேன் துயரந் தகர்த்தீடும் துணையே
 சன்னவா ரிதிக்கொரு புணையே
 செந்நிற மணியி னிரைதிரை கொழிக்குஞ்
 செழியநீர்க் காவிரி சூழும்
 சிகரிசேர் தருமை வளர்சொக்க நாதச்
 செவ்வமே சிற்சுகோ தயமே.

3

அனுதினம் நின்றன் அருள்வழி யிருக்க
 அலைவுறுங் கரணநிற் கிலையே
 அன்பொடு பூசை புரியவைம் பொறிகள்
 அடங்கியோர் நெறியினிற் கிலையே
 எனதியா னென்னும் பற்றுக் ளொழியு
 மேதுவோ யாதுமிங் கிலையே
 எந்தநா ளெளியேன் சிந்தையிற் றுயர
 மிரிந்திடப் பரிந்தருள் புரிவாய்
 சன்னவா ரிதியை யகற்றிடுங் குருவே
 தமிழனேற் குதவுநற் றருவே
 சம்பந்தர் கரத்திற் றுலங்கிடு முருவே
 தாசர்கள் மனமலர் மருவே
 தினமணி வாரி யெறியலை சண்ட
 தீர்த்தமார் வாழ்வளித் தருளும்
 சிகரிசேர் தருமை வளர்சொக்க நாதச்
 செவ்வமே சிற்சுகோ தயமே.

4

உன்னுற வேண்டி லுன்னடி யுன்ன
 வோதிட வேண்டி லுன்புகழே
 ஓதிட வணிய வேண்டினன் னீரோ
 டுலவுகண் டிகையுமே யணிய
 மன்னிய நட்புக் கொள்ள வேண் டிடினுன்
 மாசறு மடியர்பாற் கொள்ள
 வஞ்சக நெஞ்சர் தம்மைவிட் டகல
 வரமெனக் களிக்குநா ளெந்நாள்
 கன்னல்வில் மதனைப் பொடிசெயத் திறந்த
 கண்ணுதற் கடவுணின் னருளே
 கருதுவார் நெஞ்ச மலர்க் குடைந்தாடிக்
 களித்திடுஞ் சிற்பரப் பொருளே
 தென்னையும் கமுகும் பொன்னகர்க் காவிற்
 சென்றுலாம் பொழில்கள்கூழ்ந் திலங்குஞ்
 சிகரிசேர் தருமைவளர் சொக்க நாதச்
 செல்வமே சிற்சுகோ தயமே.

5

தித்திய நிமல நிட்கள வகண்ட
 நிற்குண நிரஞ்சன நிலய
 நிரந்த ரானந்த கேவல சகல
 நிற்சல சுத்தவத் துவித
 சத்திய சொரூப சச்சிதா னந்த
 தன்மய வெனநினை நினைந்தே
 தழலிடைக் குழையு மெழுகுபோ லெளியேன்
 சாரவே கருணைகூர்ந் தருள்வாய்

முத்திறத் தாய விச்சையிற் சுழன்று
 மூடனேன் கேடுறக் கருணை
 மூர்த்திநீ யெனைக்கை விடினினி யாரே
 முடிப்பரென் குறைகளை யையா
 சித்தருஞ் சுரரும் முனிவரு நாளுஞ்
 சென்றுசென் றேத்திடும் பெருஞ்சீர்
 சிறந்திடுந் தருமை வளர்சொக்க நாதச்
 செல்வமே சிற்சுகோ தயமே.

6

எரிதிரித் தனைய புரியுடைச் சடிலம்
 இலங்கிய மணிமுடி யெழிலும்
 இந்துவும் பகலுஞ் செந்தழற் கொழுந்தும்
 இயைந்த நன் னேத்திர வனப்பும்
 கரியவ னயனார் மனையர்மங் கலநாண்
 காத்திடக் கறுத்தகந் தரமுங்
 கதிர்விடு மழுவு மறியு நீங்காத
 கரமுமற் றிருகரத் திறமும்
 மருமலர் வாவி மீனலோ சனியும்
 மகிழ்ந்துமே வியவிடப் பாலும்
 மாசணக் கச்சை வயங்கிய வரையும்
 வண்மைசேர் பாததா மரையுந்
 திரிதருங் கொடிய மனமுடைச் சிறியேன்
 தெரிசிப்ப தெந்தநா ளெந்தாய்
 சிறந்திடுந் தருமை வளர் சொக்க நாதச்
 செல்வமே சிற்சுகோ தயமே.

7

விரிதிரைக் கடலிற் பரிமுகத் தெரியில்
 மேவிய நஞ்சமங் கயின்றாய்
 வெண்டலை மாலை கண்கொடு கேட்கும்
 வெஞ்சின வரவணி நயந்தாய்
 மருவொரு சிறிது மருவிலா வெருக்கும்
 மத்தமும் ஆத்தியு மகிழ்ந்தாய்
 மதியிலா திருண்ட மனத்தினேன் தன்னை
 வஞ்சனென் றிகழுதல் வழக்கோ
 துரியமுங் கடந்த ஈகபர வொளியே
 ருக்கும மாகிய வெளியே
 தோற்றமும் அழிவு மாற்றிடு மருந்தே
 சூழுமா தவர்க்கொரு விருந்தே
 திரிதரு கதிரோன் பரிநிழ லொதுங்கிச்
 செல்லவோங் குறுபொழி லிலங்கிச்
 சிறந்திடுந் தருமை வளர் சொக்கநாதச்
 செல்வமே சிற்சுகோ தயமே.

8

மையறு மறிவை யளித்தநீ யதனை
 வழுவுறு நெறியினி லீர்த்தே
 வாட்டிடுங் கொடிய மனத்தையு மேனோ
 வகுத்தனை யிக்கொடு மனமோ
 ஐயவென் னறிவை யிப்பிர பஞ்ச
 வாசையி லாழ்த்தினின் னுண்மை
 யறிகிலா தந்தோ துன்பினுக் காளாய்
 ஆக்கிய தெந்தவா றுய்வேன்

தையலோர் கூறு கொண்ட சுந்தரமே
 சச்சிதா னந்தசிற் பரமே
 சம்பந்தர் கரத்திற் றுலங்கிடு மணியே
 சயம்புவா யிலங்கிய கோவே
 செய்ய நன்மணிகள் வானுற வெறியுந்
 திரைசெறி சண்ட வாவியுமே
 சிறந்திடுந் தருமை வளர்சொக்க நாதச்
 செல்வமே சிற்சுகோ தயமே.

9

முக்குண மகற்றி மும்மல மகற்றி
 மூவகை யவத்தையு மகற்றி
 முத்திற விருப்பும் அகற்றிநின் னடியை
 முன்னிநின் றுடல்பொரு ளாவி
 தக்கவ நினக்கே யடைக்கல மென்னத்
 தந்துநின் னிருமல சுகத்திற்
 சார்ந்தினி திருக்க வெளியனேற் கருளுந்
 தன்மைநின் தகைமைய தன்றே
 மூக்கண முதல்வா முப்புர மெரித்த
 மூர்த்தியே நீற்றொளி பழுத்த
 முண்டகா வெண்டோ ளத்தனே யென்புள்
 மொழியுமா தரித்திடு முதலே
 திக்குக ளனைத்தும் போற்றும்புண் ணியனே
 திருந்திய வென்மனக் கோயிற்
 சிறந்திடுந் தருமை வளர்சொக்க நாதச்
 செல்வமே சிற்சுகோ தயமே.

10

ஸ்ரீ சொக்கநாதசுவாமி திருவருட்பா
 முற்றிற்று.

வடசொற்பொருள்

எழுதியவர் :

சிரோமணி, திரு. கே. இராஜகோபால சாஸ்திரி
தருமபுரம்

பக்க எண்	அருஞ்சொல்	பொருள்
1	गजानन	கசானனன்
	अचल	அசலம்
	अक्षर	அங்குசம்
	लङ्घुक	இலட்டுகம்
	पाश	பாசம்
		- யானை முகன்
		- மலை
		- தோட்டி
		- மோதகம்
		- கயிறு
2	अयस्क	தீரியம்பகம்
	जटाटवी	சடாடவி
	गङ्गेय	காங்கேயன்
	मेरु	மேரு
	धेनु	தேனு
	तरु	தரு
		- முக்கண்
		- சடைக்காடு
		- கங்கைமகன்
		- பொன்மலை
		- பசு
		- மரம்
3	कनक	கனகம்
	गिरि	கிரி
	कङ्कण	கங்கணம்
	अनन्त	அனந்தன்
	वह्नि	வன்னி
	रवि	ரவி
		- பொன்
		- மலை
		- வளையல்
		- ஒருபாம்பு (சேஷன்)
		- தீ
		- சூரியன்

- 3 जलधि சலதி - கடல்
 मत्तगज மத்தகஜம் - மதங்கொண்டயானை
 कुञ्जर குஞ்சரம் - யானை
 4 कंज கஞ்சன் - தாமரையிலிருக்கும்
 दैत्य தயித்தியர் - அசுரர் [பிரமா
 तिरोधान திரோதானம் - மறைவு
 अम्बर அம்பரம் - வானம்
 उडु உடு - நக்சத்திரம்
 यक्ष இயக்கர் - யக்ஷர்
 उरग உரகர் - பாம்பு
 गणफणाटवी கணபனாடவி - கூட்டமான
 பாம்புப் படக்காடு
 शयन சயனம் - படுக்கை
 चतुरानन சதுரானனர் - நான்முகன்
 उभय உபயம் - இரண்டு
 अविमुक्तं அவிமுக்தம் - காசி
 महोदय மகோதயம் - பெரியதோற்றம்
 मनोलय மனோலயம் - மனம் ஒடுங்குமிடம்
 6 वारिधि வாரிதி - கடல்
 7 हिन இதம் - அனுகூலமானது
 अहित அகிதம் - அனுகூலமற்றது
 करतलामलकं கரதலாமலகம் - உள்ளங்கை நெல்
 अमर அமரர் - தேவர் [லிக்கனி
 8 वाराणसी வாராணசீ - காசி
 भागीरथी பாகீரதீ - கங்கை
 मणिकर्णिका மணிகன்ளிகை - கங்கையில் ஒருகட்டம்
 मकुट மகுடம் - கிரீடம்

- 2 तेजोःस्वरूपतेजोसोरूपम्- ஒளிமயமான
 पिता பிதா - தந்தை
- 10 लक्ष्यं இலக்கு - குறி
- 11 प्रवाह ப்ரவாகம் - வெள்ளம்
- तीर्थ தீரம் - கரை
- उत्तरीयं உத்தரீயம் - மேலாடை
- मशकं மசகம் - கொசு
- 12 अर्घ्यं அர்த்தம் - பாதி
- नारी நாரி - பெண்
- किङ्किणी கிங்கிணி - சிறியமணி
- 13 अनुदिनं அநுதினம் - நாடோறும்
- कैवल्यं கைவல்யம் - தனித்திருத்தல்
- अखिलं அகிலம் - எல்லாம்
- 14 तिमिरपटलं திமிரபடலம் - இருள் கூட்டம்
- शतकोटि சதகோடி - நூறுகோடி
- परमकल्याणगुण - மேலான மங்கள்
- பரமகல்யாணகுணன் குணமுடையவன்
- चरण சரணம் - அடி
- शरणं சரணம் - காப்பு
- 15 करणं கரணம் - பொறி
- चिदाकाश சிதாகாசம் - அறிவுவெளி
- विमल விமலம் - மலமற்றது
- गण्डिका கண்டிகை - அக்கமாலை
- 17 वनजं வனசம் - தாமரை
- मन्दहास மந்தகாசம் - புன்சிரிப்பு
- अन्धकार அந்தகாரம் - இருள்
- जड ஜடம் - உயிரற்றது

- 18 निष्कपट நிட்கபடர் - வஞ்சனையற்ற
 कृत्यं கிருத்தியம் - செய்கை
 गम्भीर கெம்பீரர் - பெருமிதமிக்கவர்
 अखण्ड அகண்டம் - துண்டிக்கப்படாதது
 उदरं உதரம் - வயிறு
- 19 सुन्दर சுந்தரம் - அழகு
 तुङ्ग துங்கம் - உயர்ச்சி
 इन्दुशेखर இந்துசேகரன் - பிறைமுடியன்
 वृषभारूढ இடபாருடன் - விடையேறி
 नागभूषण நாகபூஷணன் - அரவாபரணன்
 अन्तक அந்தகன் - யமன்
 निष्कलं நிட்கலன் - கலையற்றவன்
- 20 अद्वैत அத்துவிதம் - இரண்டற்றது
 अकलङ्क அகளங்கம் - களங்கமில்லாமை
 परमाणु பரமவணு - சிறிய அணு
 मनोहर மனோகரம் - மனத்தைக்கவர்வது
 अनवरत அனவரதம் - இடையருதது
 वेधा: வேதன் - பிரமன்
 भानु பானு - சூரியன், கதிர்
 धवल தவளம் - வெண்மை
 शीत சீதம் - குளிர்ச்சி
 दर्श தரிசர் - பார்ப்பவர்
 केतकी கேதகை - தாழைமலர்
- 21 तट தடம் - கரை
 वापी வாவி - வெட்டியகுளம்
 उदकं உதகம் - நீர்
- सहजानन्द சகசானத்தம்-இயற்கையான ஆனந்தம்

- 22 पातक पाதகன் - பாபி
 पराङ्मुख பராமுக - வேறிடம்நோக்குதல்
 उपवास உபவாசம் - உண்ணாநோன்பு
 नाम நாமம் - பெயர்
- 23 तपोधन தபோதனர் - தவமேற்கொண்டோர்
 सर्वसङ्गत्यागी எல்லாப்பற்றும்
 சர்வசங்கத்யாகி விட்டவர்
- पाशुपत பாசுபதம் - சிவனைச்சார்ந்தது
- 24 आशुकवि ஆசுகவி - விரைவில்கவியியற்றுதல்
 कीचकमणि கீசகமணி - மூங்கிலிலுண்டாம்மணி
- 25 अग्नि அக்கினி - தீ
- मुद्रा முத்திரை - சின்முத்திரைமுதலியன
- 26 कण्ठ கண்டம் - கழுத்து
 अङ्ग அங்கம் - உடல் உறுப்பு
 कालातीत காலாதீதம் - காலம் கடந்தது
 शीकरं சீகரம் - திவலை
- 27 अरुण அருணம் - சிவப்பு
 डमरू தமருகம் - உடுக்கை
 कपालं கபாலம் - மண்டையோடு
 कञ्चुकं கஞ்சகம் - சட்டை
 निर्वाण நிருவாணன் - ஆடையில்லாதவன்
- 28 तरुण தருணம் - கானைப்பருவம்
 तिसिरसंहार தமிழரசங்காரம் - இருள் நீக்கம்
 चण्डमानु சண்டபானு - கொடுங்கதிர்உடை
 उपशान्त உபசாந்தம் - அடக்கம் [யோன்
 प्रकाश ப்ரகாசம் - ஒளி
 मन्दाकिनी மந்தாகினி - கங்கை

- 28 रुधिरं உதிரம் - குருதி
- 29 कटाक्षं கடாட்சம் - கடைக்கண்பார்வை
- दूषणं தூடணம் - குற்றம்
- कोकनद கோகநதம் - செந்தாமரை
- 30 जङ्गमद्रोही சங்கமத்ரோகி - அடியார்க்குத் தீங்கு
- उग्र உக்ரம் - கொடிய[செய்பவன்]
- अष्टमातङ्ग அட்டமாதங்கம் - எட்டு யானை
- कुलगिरि குலகிரி - குல பர்வதங்கள்
- स्वर्णवाहन சொர்ணவாகனம் - பொன்னூர்தி
- 31 दुष्टजन्तु துட்டசந்து - கொடிய விலங்கு
- दिनकर தினகரன் - சூரியன்
- दोषं தோடம் - குற்றம்
- 32 करतलं கரதலம் - உள்ளங்கை
- नलिन நளினம் - தாமரை
- 33 पयोदधि பயோததி - கடல்
- पङ्कज பங்கயம் - தாமரை
- 34 जङ्गम ஜங்கமம் - அடியவர்
- हरि அரி - மால்
- अतिमधुर அதிமதுரம் - மிக்க இனிமை
- 35 तारकं தாரகம் - கரையேற்றம்
- वेगवती வேகவதி - விரைவுடையகங்கை
- 37 तरु தரு - மரம்
- कनकपात्रं கனகபாத்திரம் - பொற்பாத்திரம்
- दर्वी தருவி - அகப்பை
- अञ्जलि அஞ்சலி - கைகூப்பு
- निरञ्जन நிரஞ்சனம் - மறைவு இல்லாமை

- 37 நிராதங்கம் - கவலையற்றமை
 நிராமயம் - நோயற்றமை
 புராதனம் - பழமை
 நிராபாசம் - பொய்த்தோற்றம்
 நிர்ஞ்நம் - இன்பதுன்பமற்றமை
 நிஷ்பிரபஞ்சம் - உலகப்பற்றின்மை
 ஸக்யாதிஸக்யந்தம் - ஆதிசத்தி முதல்
 சத்யாதிசத்யந்தம் - குடிலசத்தியிருக
- 38 உபசாந்தம் - அடக்கம்
 சிங்காசனி - அரிமாவிருக்கை
 சிதாசாசம் - அறிவுவெளி
 சமவாயஸகிதம் - பிரியர்தசக்தி
 ஜகதீசுவரி - உலகுடையாள்
 அஹை - இரண்டற்ற கலப்பு
 கன்யாகுமாரிகன்யாகுமாரி - பகவதி
 கான்திமதி - ஒளியுடையாள்
 பர்வதவர்த்தினி - மலை வளர்வாள்
 அபயவரதாஸா - அஞ்சாமையும்
 அபயவரதாம்பிகை - அருளும் அளிப்பவள்
 ஜ்வாலாஸுக்ஷி - ஒளிர்முகத்தாள்
 ப்ரஹ்மவிதா - பேருணர்வினாள்
 நீலாயதாஸுக்ஷி - குவளைக்கண்ணி
 ப்ரமராஸா - வண்டணி நாயகி
- 39 நாதாதி - நாதம் முதலிய
 விஸ்வபதி - எல்லாவற்றிற்கும்
 [தலைவன்
 விந்நு - 35 ஆவது தத்துவம்
 மகேசரி - மகேசுரர்க்குத்தேவி

- 41 **भव** பவம் - பிறவி
सागर சாகரம் - கடல்
करकम्प கரம்பகம் - கைகொட்டல்
जगदण्ड சகதண்டம் - முட்டையுருவான
42 **कुवेर** குபேரன் - [உலகு]
भानु பானு - சூரியன்
आशापाश ஆசாபாசம் - ஆசையென்னும்
43 **ब्राह्मी** பிராமி - சக்திபேதம் [கயிறு]
रौद्री ரௌத்திரி - ,,
नारायणी நாராயணி - ,,
महेश्वरी மயேசுவரி - ,,
सर्वज्ञ சர்வஞ்ஞம் - முற்றுணர்வு
वराहावतारवराकावतारम् - பன்றித்தோற்றம்
प्रभा பிரபை - ஒளி
नवरत्नहारं - ஒன்பதுவகைரத்நங்
नवरत्नहारं நவரத்னஹாரம் - களால் ஆகியமலை
अमरकुलतिलक - தேவர் கூட்டத்தில்
अमरकुलतिलक அமரர்குல திலக - சிறந்த
46 **अन्तरं** அந்தரம் - இடைவெளி
शैलं சயிலம் - மலை
गन्धमादन கந்தமாதனம் - ஒருமலை
गिरि கிரி - மலை
पुरातनी புராணி -
कारणी காரணி -
निरासनी நிராதனி -
सर्वधरः சர்வதரர் - எல்லாம் தாங்கும்
रुधिरं உதிரம் - குருதி

- 49 विषय விடயம் - புலன்
 मार மாரன் - மன்மதன்
- 50 वाचकं வாசகம் - சொல்
- 51 पुङ्गव புங்கவர் - சிறந்தவர்
- 53 अमय அபயம் - 'அஞ்சல்' எனல்
- 54 शैवल சைவலம் - பாசி
- 55 तरङ्ग தரங்கம் - அலை
 अनन्द அனந்தம் - முடிவற்றது
- 56 कोल கோல - பன்றி
- 57 आदिवराह ஆதிவராகம் - திருமால் அவதாரம்
- 58 पञ्चपातक பஞ்சபாதகம் - ஐம்பெரும்பாதகம்
- 59 भङ्ग பங்கம் - முறிவு
- 61 तिलकं திலகம் - பொட்டு
 बाल बாலன் - சிறுவன்
 चतुर्मुख சதுர்முகன் - நான்முகன்
- 62 सकलभुवन சகலபுவனம் - உலகெலாம்
 पङ्क्ति பந்தி - வரிசை
- 63 गगन ககனம் - வானம்
 बडवा வடவை - குதிரைமுகமுடைய தீ
 उग्रप्रचण्ड உக்ரப்ரசண்டம் - மிகக்கொடியது
- 64 नवखण्ड நவகண்டம் - ஒன்பது பிரிவு
 प्रदक्षिण பிரதக்கிணம் - வலம்வரல்
 कलाप கலாபம் - தோகை
 ध्वज துவசம் - கொடி
- 65 करकमल கரகமலம் - தாமரைபோன்ற கை
 सर्व सर्வக்ஞன் - முற்றறிவன்

- 66 कंजे கஞ்சம் - தாமரை
- 69 करि கரி - யானை
- दिगम्बर திகம்பரன் - ஆடையில்லான்
(திசையே ஆடை)
- 70 भूतादि नादान्त பூதாதி நாதாந்தம் [பிரிவினர்]
- चार्वाक சார்வாகர் - பௌத்தரில் ஒரு
- तनुकरणभुवन भोग தனுகரணபுவனபோகம் - உடல், கருவி, உலகு
புசிக்கும் பொருள்
- संप्रदाय சம்ப்ரதாயம் - வழக்கம்
- 71 अभिन्न அபின்னம் - வேறுபடாதது
- पशुवर्ग பசுவர்க்கம் - ஆவின் கூட்டம்
- 72 स्थिति திதி - இருப்பு
- वारि வாரி - தண்ணீர்
- भव பவங்கள் - பிறவி
- 73 वर्ण வன்னம் - எழுத்து
- बोध போதம் - அறிவு
- 74 कुञ्चितपदं குஞ்சிதபதம் - வளைந்த திருவடி
- 75 कमलासन கமலாசனம் - தாமரையிருக்கை
- 76 जननं சனனம் - பிறப்பு
- हेतु ஏது - காரணம்
- 77 अङ्गते அங்கதம் - தோள்வளை
- तत्त्वातीत தத்வாதீத - தத்துவம் கடந்தது
- तत्त्वकर्ता தத்வகர்த்தா - தத்துவங்களின்வினை
- 78 निःसङ्ग நிர்சங்க - பற்றற்றது [முதல்]
- निर्विकल्प निர்விகல்பம் - வேறற்றது
- 79 शिरोरत्न சிரோரத்தனம் - முடியிலுள்ளமணி

- 79 மூலாधार முலாதாரம் - அடிநிலை
- 80 पद्यलोचन பதமலோசனம் - தாமரைக்கண்ணன்
- शौरी கௌரி - சக்திபேதம்
- 81 व्यापिनी வியாபினி - "
- समना சமனா - "
- उन्मनी உன்மனி - "
- व्योमरूपा வியோமரூபை - "
- अनन्ता அனந்தை - "
- अनाश्रिता அனாசிருதை - "
- अंभोरुह அம்போருகம் - தாமரை
- मायेय மாயேயம் - மாயையில்தோன்றி
- पञ्चमल பஞ்சமலம் - ஐந்துமலம் [யவை
- 82 वडवामुख வடவாமுகம் - வடவைத் தீ
- कौस्तुभमहारत्न - கௌத்துவம்
- கவுத்துவமகாரத்தனமே என்னும் மணி
- 83 शरवणोद्भव - நாணற்காட்டில்
- சரவணோற்பவ விளங்கியவன்
- 45 शरत्काल சரற்கால - கார்காலம்
- देहादि தேகாதி - உடல் முதலியவை
- 86 सनकादि சனகாதி - சனகர் முதலோர்
- कृपास्वुराशि க்ருபாம்புராசி - கருணைக்கடல்
- 87 तन्त्रकला தந்த்ரகலை - தொழிற்பகுதி
- मन्त्रकला மந்த்ரகலை - மந்திரப்பகுதி
- निकल நிட்களம் - அருவம்
- 88 हिरण्यं இரணியம் - பொன்
- एकान्तं ஏகாந்த - தனிமை
- उपरति உபரதி - ஓய்வு

- 89 भक्ति பக்தி - அன்பு
 कपटनाटक கபட நாடகம் - வஞ்சகக்கூத்து
 90 ऊहं ஊகம் - கருதல்
 91 अष्टसिद्धि அட்டசித்தி - அணிமா முதலிய
 92 आगम्यं ஆகாமியம் - எதிர்வினை [எட்டு
 93 आपदुद्धारण ஆபதுத்தாரணம் - வினையின் நீக்கல்
 95 कञ्चुकं கஞ்சுகம் - சட்டை
 सन्ततं சந்ததம் - எப்போதும்
 मुकुन्द முகுந்தன் - விஷ்ணு
 दुष्टवेतालभूत துஷ்டவேதாளபூதம்
 96 इयामलं சாமளம் - கருமை
 वेदना வேதம் - துன்பம்
 दाम தாமம் - மாலை
 नित्य நித்தன் - அழிவில்லான்
 98 अरविन्दं அரவிந்தம் - தாமரை
 कालः காலன் - யமன்
 बाल बாலன் - இளையன்
 निष्ठा நிட்டை - நிலை
 99 गति கதி - வழி
 संलाप சல்லாபம் - பேச்சு
 101 पुण्डरीकं புண்டரீகம் - வெண்டாமரை
 घनवज्र கனவஜ்ரம் - பரு வச்சிரம்
 102 अमृतजलधि அமுதசலதி - அமுதக்கடல்
 104 धन தனம் - செல்வம்
 105 उभयं உபயம் - இரண்டு
 निर्मल நிருமலன் - அமலன் [முகத்தீ
 106 बड्डा வடவை - பெண் குதிரை

உ
குருபாதம்

13. ஸூதகிணுமூர்த்தி திருவருட்பாப்பொருள்

1. தாமரை மலர் போன்ற அழகிய சிவந்த திருமுகம்; அருள் மடையுடைந்த எழில் விழி; புன்னகையாகிய நிலா விச்சு; (செவ்வானத்தினையும் ஒவ்வாதென்னத்) திகழும் செஞ்சடைக் காடு; அக்காட்டிலே காயும் வெண்ணிலாத் தண்பிறை; சங்கக் குழை தங்கி ஒளி பொங்கித் திகழும் திருச்செவி, சிவஞானமயப் பெருவெளியிலே நித்தியா நந்தமாகிய ஆன்மலாபத்தை அருளுகின்ற ஞானமுத்திரைக் கை, சிவாநந்தாநுபவம் இடையிடு பட்டவர்கள், அதிலேயே நிலைக்கச் செய்யும் உபாயத்தை நல்கும் திருவைந்தெழுத்துச் செபமாலை; சிவஞானபோத சாத் திரம்; ஒரு புனித் தோல்; சரற் கால சந்திரர் கோடி வெள்ளம் என்று சொல்ல எங்கும் நிறைந்த வெண்டிரு மேனி; யாம் அன்றி மேலான தெய்வம் வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிக் கையில் அழல் ஏந்திய ஆணை ஆகிய எல்லாம் ஓங்கும் வண்ணம் அருள் வடிவாகிய கல்லால் அடியில் எழுந்தருள்கின்ற கடவுளே! உன்னை அன்றி வேறு எதையும் எவரையும் எண்ணியறியேன். பார்க்கும் இடம் எங்கணும் நீக்கம் அற நிறைந்து சிவாநந்த வருவமாகியும் என் உயிர்க்கு உயிராகியும் உதவி யருள் கின்ற சிவபெருமானே!

2. தநுகரண புவன போகம் ஆகிய மாயா காரியப் பிரபஞ்சம் என்னும் இருளில் திண்டாடுகின்ற மும் மலப் பேய் என்னுடன் போராடுகின்றது. ஆனந்த ஜோதி மயமான தரிசனத்தைக் காட்டும் உன் திருவடியாகிய பகல் ஒன்றே அவ்விருளைப் போக்க வல்லது. நான் ஏழை (அறிவிலி, வலியிலி); அதனுடன் போராட என்னால் முடிவதில்லை, அப் புலையாட்டம் ஒருநாளா? இரண்டு நாளா? எந்நாளும் இருக்கின்றது. பொறுக்கவும் முடிய வில்லை; போரிடவும் முடியவில்லை. என் குறையை யாரிடம் சொல்லி ஆறுதல் அடைவேன்? என் அன்னையே! என் அப்பனே! உன் ஆறுதலை விட்டால் வேறு கதி இல்லை. நீ கை நழுவவிட்டால் அடியேன் அலைந்து கெட்டே போவேன், ஓர் ஆலின் நிழலில் வீற்றிருந்து, சநகர் முதலிய நால்வர்க்கு மெய்ப்பிபாருளை உபதேசித்த குருமணியே! ஒன்றாய் இன்பவுருவாய் என் உயிர்க்கு உயிராய் நிற்கின்ற பரமசிவமே! மும்மலப் பேயை ஒட்டித் திருநின்ற செம்மையை அருள்வாய்.

3. நூறு கோடி சூரியர்களையும் இருள் என்னும்படி; அளவிலாப் பேரொளி செய்யும் பிரசண்ட பானுவே; கணக்கில்லாத சந்திரர்களையும் வடவாமுகாக்கினி எனச் செய்யும் சூளிர் நிலா மதியுதயமே; இந்திரன் பிரமன் திருமால் செல்வமும் ஒரு செல்வம் ஆமோ? அவை எல்லாம் வறுமை அல்லவோ? என்னுமாறு ஆகும் எண்ணில்லாத பெருஞ் செல்வமே; கோடிக்கணக்கான அண்டத் தொகுதிகளை அணுவாக்கிடும் பேரளவை உடைய குணமான மேரு மலையே; அமிர்தத்தையும் வேம்பாக்கும் அருளமிர்தமே; பெரிய பிரமப் பிரளய ஜலத்தையும் ஒரு சிறிய துளி என்று குறைத்துக்காட்டும் அளவு பெருகிடும் கருணைக் கடலே; உலகில் உள்ள எல்லாத் தெய்வங்களும் தோன்றியிருந்து மாயும் எனச் சொல்லிச் சிரித்தே அழியாத

அநாதியான ஞானநந்த சொருபியாய் வீற்றிருந்தருளும் மெய்த் தெய்வமே: ஒன்றாய் இன்பவுருவாய் என் உயிர்க் குயிராய் நிற்கின்ற பரமசிவமே! உன் வெயிலும். நிலவும், செல்வமும், குணமும், அமுதமும் கருணையும் பிறந்தலையாத பேறும், ஞான சொருபமும், ஆனந்த நிலையும் அருள் புரிவாய்.

4. ஆகமப்ரமாணத்தின் பிரிவாகிய தந்திர கலையையும் அறியேன்; மந்திர கலையையும் மதியேன்; உபதேச கலையையும் உணரேன்; திருக்கயிலாய பரம்பரையில் வரும் (மெய்கண்ட சந்தானத்துச்) சம்பிரதாயங்களையும் தெரியேன்; உயர்ந்தோங்கிய பெருமலையின் உச்சியில் உள்ள தேனுக்கு முடவன் ஆசைப்பட்டது போல அடியேன் உன் அருளுக்கு ஆசைப்பட்டு முகம் வீங்கித் தேம்பி நிற்கின்றேன். சந்திரசேகரா! சகல நிஷ்கள தயாபரா, சதாசிவா, ஞானவொளியாகிய சபைக்கு நாயகா, சுந்தரானந்த கல்யாணகுண சர்வேசுவரா, தேவதேவா, கங்காதரா, கயிலாசவாசா, மெய்த் தெய்வமே ஒன்றாய் இன்பவுருவாய் என் உயிர்க்குயிராய் நிற்கும் பரமசிவமே! இம் முடவனுக்கும் உன் அருள் ஆகிய தேன் கிடைக்கச் செய்யலாகாதா?

5. கோடாநுகோடி பொல்லாத பாவங்கள் ஒரு வடிவம் கொண்டு இப் பூமியில் இருப்பதுபோன்ற புலையனாகிய யான், உன்னை மறந்து நாள்தோறும் செய்துவரும் பொல்லாத தீவினையை எண்ணுதலே இல்லேன். ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னும் மும்மலமும் அணுகமாட்டாத அகளமும், நிஷ்ப்ரபஞ்சமும், அகளங்கமும், சுத்தமும், நித்தியமும் ஆன ஆநந்தாநுபவம் அணுவளவு கூட எனக்குக் கைவந்ததே இல்லை. நல்லவரிடத்தில் நணுக மாட்டாத யமதூதர்கள் கொண்டு சென்று நரகத்திலே விட்டிடுவார்கள் என்று மனம் நடுநடுங்கிக் கலங்குகின்றது.

உன்னையே நம்பினேன். வடகயிலை வாசா, உல்லாசா, பரமகுருநாதா! கல்லாலின் கீழ் வாழும் மெய்யான தெய்வமே! ஒன்றாய் இன்பவுருவாய் என் உயிராய் நிற்கும் பரமசிவமே! நித்தியாநந்தாநுபவம் அருள்வாய்.

6 ஒன்றாய் இன்பவுருவாய் என் உயிர்க்கு உயிராய் நிற்கும் பரமசிவமே! தேவரீர் அடியேன் திறத்தில் பரா முகமாய் இருப்பது ஏனோ? வேதங்களும் அவற்றை உணர்ந்த பெரியவர்களும் சொல்லியவண்ணம் முற்றும் துறந்து பற்றுவிட்டிராத சிறியவன் இவன் என்று திருவுளங் கொண்டோ பராமுகமாயிருக்கின்றீர்? துறவும் ஞானமும் தேவரீர் அருளாவிடில், அவற்றை அருளுந் தெய்வம் வேறு ஏது? இல்லையே! அதனால், அடியேனுக்குத் துறவும் ஞானமும் அளித்துக் காத்தருள்வீர். வேதங்களும் பெரிய வர்களும் சொல்லுவன :- (1) பெரிய பரமாதந்த பரம சுக வாழ்வு இப் பிறப்பிலே வருவது அன்று. (2) இப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கை எல்லாவற்றையும் உதறித் தள்ளி விட்டு, பெண்ணாசை, மண்ணாசை, பொண்ணாசை மூன்றையும் 'சீ' என்று வீசிவிட்டு ஏகாந்தமாயிருந்தால்தான் இவ்வுலகில் ஏதும் இடர் இல்லாமல் இன்பமே விளையும். (3) அம் மூன்றாசையும் உடைய யாவார்க்கும் அத்தகைய இன்பம் இல்லை. ஆசைதீர விடு அருள்வாய்.

7. மெய்யின்பக் கூத்தனே! வடகயிலாசத்தில்வாழும் உண்மைத் தெய்வமே! ஒன்றாய் இன்பவுருவாய் என் உயிர்க்கு உயிராய் நிற்கும் பரமசிவமே! சரியை, கிரியை, யோகம், தவம் பற்றற்று நின்றல், பக்தி என்பவற்றில் எதிலும் எனக்கு வல்லமை இல்லை. அவற்றால் அடையத் தக்கதும், மாலயன் அறியாததும் ஆன அகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்த சிவஞானத்திலோ எனக்கு வலிமை உண்டாகும்? பாசப்பற்றிலே மிக்க வன்மையுடையேன்

ஆயினும், சிறந்த அநுபவம் உடையவர்கள்போல் இருந்து பெரிய கபட நாடகம் நடிக்கின்ற எனக்கும் உன் திருவருள் ஒளி கிடைக்குமோ? சொல்வாய். உபரதி - ஓய்வு. பற்றொழிதல் - செயலறுதல்.

8. ஒன்றாய் இன்பவுருவாய் என் உயிர்க்கு உயிராய் நிற்கும் பரமசிவமே! குருக்களுக்கெல்லாம் மேலாகி ஓங்கும் பரம குருநாதனே! மோகம் அடைந்தவர் பெண்டிரை அண்டியே போகம் உற்று மோகம் தணிப்பர். பசியுடையோர் உணவு புசித்துப் பசி தணிப்பர். அவ்வாறே இரு வினையொப்பும் மலபரிபாகமும் உற்றோர் சத்திநிபாதமும் சற்குரு கடாஷமும் ஆகிய அருட்கடலுள் முழுகித்தான் பிரபஞ்ச பாச வெப்பம் தணிப்பர். இவ்வாறு ஆகமம் முதலிய பல கலைகளும் முழங்குகின்றன. அம்முழக்கத்தைக் கேட்டும், உடலெடுத்தற்கு அடியான மலம் எனும் வடவைத் தீயால் வெப்பம் அடைந்து, நின் கடைக்கண் சொரியும் ஞானானந்த மழையில் முழுக வழி தேடாமல், இவ்வளவு காலங்களையும் வீணிலே கழித்தேன். பக்குவமான புத்தியும் ஞானசித்தியும் முத்தியும் அருள்வாய்.

9. ஒன்றாய் இன்பவுருவாய் என் உயிர்க்கு உயிராய் நிற்கும் பரமசிவமே, கல்லாலடியில் வீற்றிருந்தருளும் மெய்யான தெய்வமே. பொன்னை ரசகுளிகை விழுங்கும் இருளைச் சந்திரோதயம் விழுங்கும். சந்திரப்ரகாசத்தைச் சூரியப்பிரகாசம் விழுங்கும். இரும்பைத் தீ விழுங்கும். உப்பைக் கடல் நீர் விழுங்கும். அவைபோல நீ என்னை விழுங்கிக்கொண்டு இருக்கும் காலம் எக்காலம்? எக்காலம்? அக் காலத்தை எண்ணி அழுது அழுது ஏழையேன் ஏங்கி வாடுகின்றேன். இன்னும் திருவுள்ளம் இரங்கவில்லையே! உன் அருள் இரங்கும் நாள் எத்தான்? குரு-அறியாமையை விழுங்குவோன்.

10. ஒன்றாய் இன்பவுருவாய் என் உயிர்க்கு உயிராய் நிற்கும் பரமசிவமே, தேவதேவே, கயிலை வாழ்வே, மெய்யான தெய்வமே, இந்திரபோகமும் அஷ்டமாசித்தியும் கல்வி யென்னும் பல்கடற் பரப்பும், புகழும் முதலிய எவற்றிலும் பற்று வைத்திலேன். பழமலம் பற்றறுத் தாண்டு கொள்ளப்பெற்ற பழவடியார்களுக்கு அடியவர்தம் மலரடிகளை என் தலைமேல்வைத்து, அருள் நோக்கத்தால் இருளைப்போக்கி அடிமை செய்து, பரமாநந்த வெள்ளம் திளைத்து விளையாடி, உலகம் தோன்றாமல் இறுமாந்திருக்கும் சிவாநந்தப் பெருவாழ்வு ஒன்றையே தொண்டனேன் வேண்டுகின்றேன். அதனை அருள்வாய்.

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR 630 307 /
(NEAR) KARAIKUDI
(PHONE: 1-486846)

குருபாதம்

ஸ்ரீஸூக் குருஞானசம்பந்த தேசிக சுவாமிகள் தோத்திரம்

சீரணியும் நுதலின்விழி மழுமான் நாகம்

திருந்தும்எரி பொருந்துவிடம் தெரிந்தி டாமல்
தாரணி அன் பரையாள அவர்போல் வந்த

சைவசிகா மணிஎவர்க்கும் தலைவன் எங்கோன்
காரணியும் நெடியபொழிற் கமலை வேந்தன்

கருணைமழை பொழியும்இரு கடைக்க னுளன்
பார்புகழும் ஞானசம் பந்தன் எந்தை

பரமன்இரு சரணமலர் பரவி வாழ்வாம்.

—சம்பந்தசரணையர்.